

၈၆:

၂၀၄. ၃၃၂

၆

အယ်တေတွ

၅၅. မျက်နှာဖုံးပုံ

ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား များစွာကုန်
သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ လူတို့သည်၎င်း၊ စင်ကြယ်
စွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင် တောင့်တကုန်
သည်ဖြစ်၍ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို မာဆယ်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး ကြံကြကုန်၏။ ကြံ၍ကုန်
သော်လည်း မသိနိုင်ကုန်၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်
မြတ်ကို အရှင်ဘုရားသည် ဟောတော်မူပါလော့။

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ (၁၀၀၀)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်

စာအမှတ် (၉၇၁၀)

ပုဒ်မ

ဒေါ်မိုးအေး (မြ-၀၂၁၅၂)

ဇော်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်

၂၆ ဘီလမ်း၊ ရွှေလောင်းရပ် မန္တလေးမြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးအေး (၀၁၇၁၀)

ဇော်ဝင်းစာပေထုတ်ဝေရေး

၂၆ ဘီလမ်း၊ ရွှေလောင်းရပ်

မန္တလေးမြို့။

ဗေဒဆိုင်ရာ

ရွှေမန်းသမာဓိပုံနှိပ်တိုက်

ဝေတိကာ

- ၁။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ပြပုံများ။
- ၂။ မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ အနက်။
- ၃။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး သရုပ်။
- ၄။ မင်္ဂလသုတ် အမေး အဖြေ။
- ၅။ မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်။
- ၆။ မင်္ဂလာသံပေါက်။
- ၇။ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
- ၈။ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
- ၉။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ အနက်။
- ၁၀။ နမက္ကာရ ပါဠိ အနက်။
- ၁၁။ လောကနိတိ ပါဠိ အနက်။
- ၁၂။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ အနက်။
- ၁၃။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ကွက် ကျင့်ဝတ်။
- ၁၄။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း။
- ၁၅။ ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ။
- ၁၆။ သားရေတောင် ဆုံးမစာ။
- ၁၇။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း ၏ အကျိုးကျေးဇူး။
- ၁၈။ အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး။

ဘုရားဖြစ်တော်မူကာနီး ၌

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ဆီးနေပုံ။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် ခုတေတင် နတ်
နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေချောရာဖြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်း၊
သာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေအံ့တို့တွင် ဆန့်စင်
နေသိင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမှ စောစံပင်သို့ အကြွတွင်
ရောက်ရှိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ ခြက်ရင်သစ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင်
“ရိုရိုရိုပေါ့မာယ” ဟု ဘုရားဖြစ်အံ့၍ ဤပလ္လင်ကို မဖျက်
တော့အံ့” ဟု ဓိဋ္ဌာန်လျက် အလောင်းနှင့်ဆွေ ထိုင်နေတော်မူရာ
ဦးလွှာ၊ သိကြား၊ နတ်အများသည် ယံပါးသို့ ရောက်လာ
ကြလေသည်။

ထိုထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေနံမုချ ဝုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို
သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်မြင်းသော ခေါသဖြင့်
နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိ
ဘိယံတိုင်ကလေးညှိုး လက်နက်မျိုးစုံကိုင်လျက် “တက်ကြလော့
စမ်းကြလော့” ဟု ဆော်အောငြိမ်းဖျောက်လေရာ ဝုဒ္ဓမြတ်စွာ
လေခင်းလျာသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအဖေ
တွင် မိခင်၏မေတ္တာသက်သို့ အဝေးမှ အထုံပါသော
မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူ
လေသည်။

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်စီး၏။

အာဠာဝက နတ်ဘီလူးအား

မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ တရားပြတော်မူပုံ

အာဠာဝက၏ အနီး တဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသော အရပ်၌
ညောင်ပင်ကြီးတပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠာဝက
နတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏။ တည၌သ၌ အာဠာဝကသည်
ဟိမဝန္တာ နတ်အစည်းအဝေးသို့ သွား၏။ ထိုအချိန်မှပင်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ
ဗိမာန်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေ
သော တံခါးစောင့်နတ်သည် “အာဠာဝကထံ တိုင်ပါရစေ” ဟု
ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားနူးလသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော
အာဠာဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ
ထောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချွန်ခြင်း အစည်း
အဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထွဋ်သို့ ခုန်တက်ကာ
“ငါဟု အာဠာဝကတဲ” ဟု ကျုံးဝါးလေသည်။ ထို့နောက်
တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏
မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော
အာဠာဝကအား တရားပြ၍ မြေစွာ ဆုံးမတော် မူလေသည်။

ဗောဓိဗျာဓိက သီလ္လာကို ချွတ်တော်မူပုံ

အင်္ဂလိမာလ တောဝုန်းဝါးခြံတို့

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ချွတ်ထောက်မူပုံ

အင်္ဂလိမာလ ဆိုသူကား သာဝတ္ထိပြည် ပုထုဟ်ထံ
ဆမတ်၏သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက်
ဖြစ်၏။ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူဖြစ်သော
ကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်ပါ လွန်စွာ အချစ်ခံရ
သူတည်း။ သို့သော် တခြားကျောင်းသားတို့က ဆရာကြီး၊
အား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှား
ခံရရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူများသတ်၍ သေစေလို
သော ဆရာကြီးသည် “လူတထောင်သတ်နိုင်မှ ပညာ၊
အကျိုးရမည်” ဟု ပြောဆိုစေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းဝါးမြို့လှ၍
တောသို့လာသူ လူများကို သတ်ကာ လူတယောက်ချင်း
လက်တချောင်းကျဖြတ်၍ ပန်းလို ကုံးထားသောကြောင့်
“အင်္ဂလိ + မာလ” ဟု ထင်ရှား၏။ တထောင်ပြည့်တို့
တယောက်သာ လိုသောနေ့၌ သားကိုတောင်းပန်ရန် ထွက်
လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာမြင်သောကြောင့် တင်ကြံ၍
ကြံတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်း သတ်ဘို့လိုက်လေသော်
တန်ခိုးကြောင့် မမှီနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရာနာရ၍
သေခြင်းဖြစ်လေသည်။

အင်္ဂုလိမာလကို ချွတ်ဖော်။

ဘုရားနင်းဘို့ရန် လွတ်လိုက်သော နာဠာဂိရိဆင်ကို

ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပုံ။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ၊ ဗိမ္ဗိသာရာမင်း၊ ကွယ်လွန်ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုး ကြံပါသော်လည်း အထမမြောက်နိုင်ဘဲ ရှိလေရာ တနေ့သော အခါဝယ် ဆင်ထိန်းတို့ အထံသို့သွား၍ “မင်းအသိအမှတ်ပြုသော ဆရာတော်များဆိုတာ ရာထူးနိမ့်နေသူကို ရာထူးတိုးမြှင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါစေခိုင်းတာကိုလုပ်ကြ ရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့အခါ နာဠာဂိရိဆင်ပြောင်ကို လွတ်လိုက်ကြ” ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂိရိ ဆင်ကြီးကား အလွန်ကြမ်း၍ လူကို ထိုးသတ်လေ့ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ ရာထူးတိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီးကို ဘုရားဆီသို့ လွတ်ပေးကြလေသည်။ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်ဟု ပြေးလာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန့်ရပ်တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ကို ဆုံးမသောနေ့ပုံ

စိဉ္ဇမာဏဝိသော မရိယျေဝ်ဇကဝေယျ

•တရားကို စွပ်စွဲနေပုံ•

သဘဝတ္ထိမြို့၌ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ မည်သော ဝရိဗ္ဗိလိမ္မ
သည် နတ်သမီးလေးပမာ လွန်စွာလှ၏။ တိတ္ထိတို့သည်
လာတ်မရသဖြင့် လာတ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချိုးနှိမ်ဘို့ရာ
စိဉ္ဇာကို စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်။ စိဉ္ဇာသည်
ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကိုခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ
တောဝန်ကျောင်းကို သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှ
ဆိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ဝင်ကာ တောဝန်
ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ တရားနာ၍ ပြန်လာသူ
နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အထင်မှားစေပြီး
လျှင် ၉ လလောက်ကြာသော် သစ်သားဗုကို ဗိုက်မှာ
ကပ်၍ အဝတ်ဖြင့်ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန်ရှိဟန်ဆောင်လျက်
ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရား
အား “မီးနေဆောင် မပြင်ကောင်းလား” ဟု ဆဲဆို စွပ်စွဲ
လာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြွက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်
ဖြတ်ချမှ ချိတ်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စိဉ္ဇမာဏဝိကာ ဘုရားကို စွတ်စွဲနေပုံ။

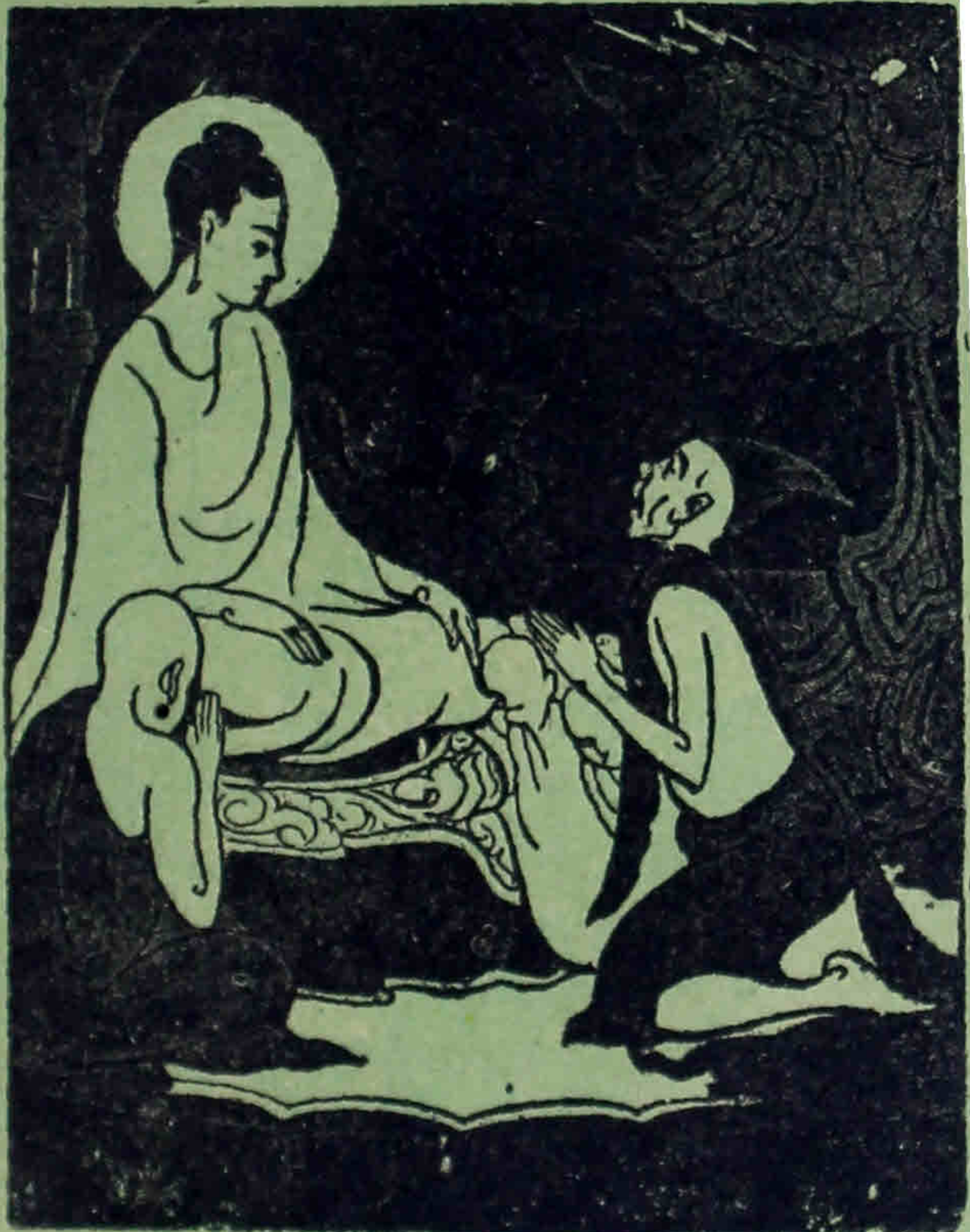
အယူဝါဒ ပြိုင်လာသော သစ္စကပရိဗ္ဗိင်ကို

ဘုရားရှင် ချစ်တော်ဗွေပု ၊

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိဗ္ဗိင်သည်
အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား
အတတ်သင် ပေးနေသော ဆရာကြီးတည်း။ သူသည်
တိတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၍
ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစိနေ၏။ တနေ့သ၌
အရှင် အဿဇိ ထေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရ
သဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံးအနိုင်
သိလိုသော လူအပေါင်းများစွာလည်း ပါလာလေသည်။

ဝါဒ စမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ (စိမ့်နိုင်သော
အတ္တမရှိ) ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို “အတ္တ”ဟု ငြင်း၏။
“အတ္တရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စီမံပါစေလား”ဟု
မိန့်တော်မူရာ မလှုပ်နိုင်၍ ငုတ်တုတ် ပေနေလေသည်။
၂. ကြိမ်မေးလည်းမလှုပ်ချေ။ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက
ဘီလူးကြီးယောင်ဆောင်၍ ဝရဇိန် လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်း
ချောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တတိယအကြိမ်၌ “ရုပ်ခန္ဓာ
သည် အနတ္တဟု ဝန်ခံရလေတော့သည်။”

သစ္စကပရိဗ္ဗာန်ကို ချစ်တော်မူပုံ။

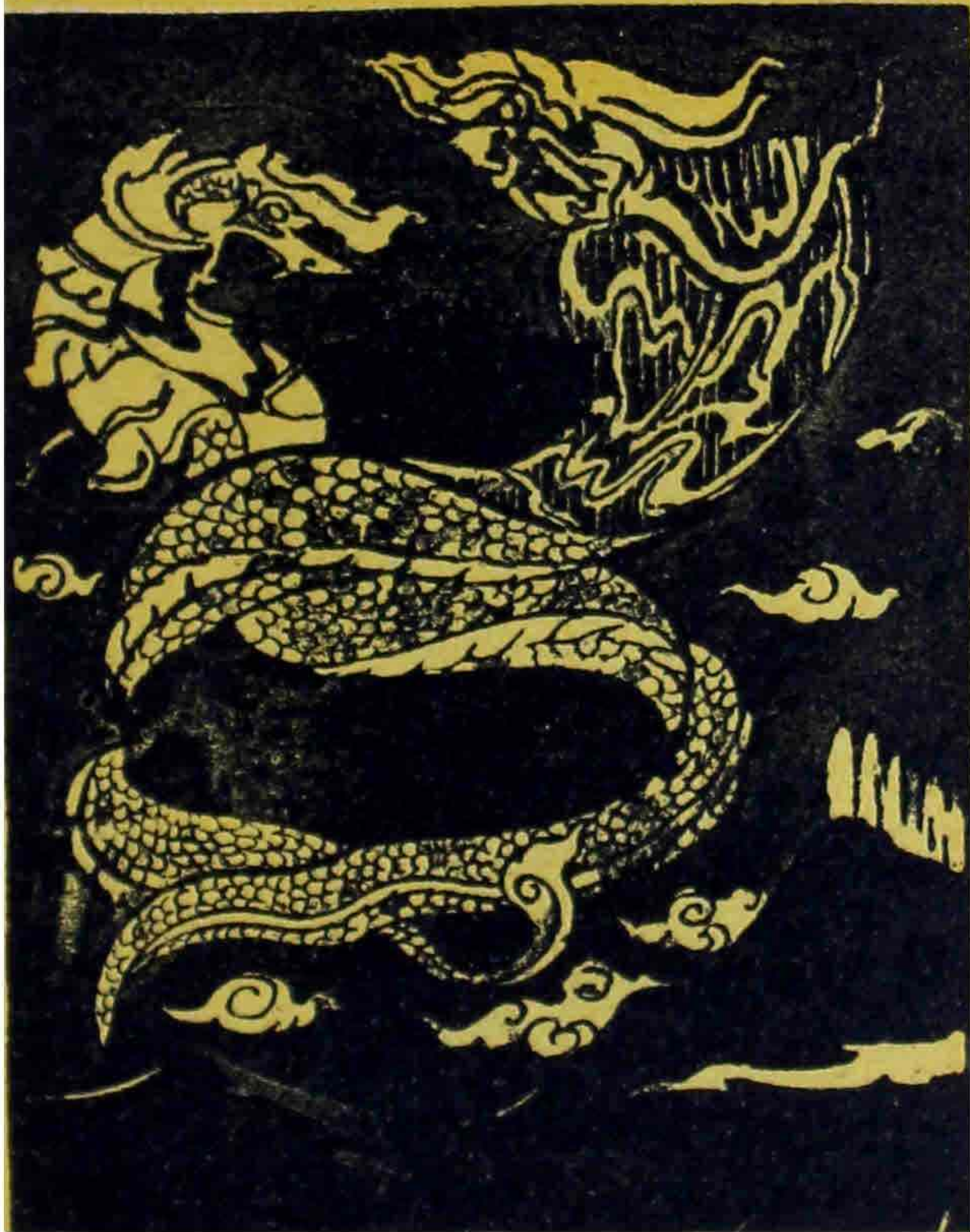
နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဆုံးမတော်မူပုံ

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအလှ၊
ကြီးကျယ်စွာနားလှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌
နေ၏။ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏။ တနေသ၌ ကခြေသည်
နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင်
သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ နဂါးမင်း၏
အထက်ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူလေ
သော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ်
ဆောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပတ် အုပ်ဖုံးထားလေသည်။

လမ်းခုလပ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို
မမြင်ရသဖြင့် နဂါးမင်း ဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော
ရဟန်းတော်တို့သည် နဂါးကို ဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြ
သော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တောင်းမှ ခွင့်ရ
လေသည်။ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးထက်ကြီးသော
ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါးအထက်က ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ကာ
ဖိ၍ညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နှံ့နာအောင် ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားထံ
ခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃၀ - ပါးကို ကိုးကွယ် စေလေသည်။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ချီတ်စား။

မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗမာပြဟွာမင်းကို

ဘုရားရှင် ချွတ်တော်မူပုံ။ ။

ဗမာမည်သော ပြဟွာကြီးသည် ပိဋကဓမ္မာန်ဘုံ၌
ပြဟွာမင်းဖြစ်သူတည်း။ သူသည် အထက်၌ ပြဟွာဘုံများ
ရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟု မှတ်ထင်
ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာနကိုလည်း “နိစ္စ အမြဲတည်၏”ဟု
အယူရှိနေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ပြဟွာပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ပြဟွာ
ပရိသတ်အလယ်၌ သူ့အား ဤဘုံဌာနထက် သာလွန်
သော အထက်ဘုံတွေ ရှိသေးကြောင်း၊ ဤဘုံနှင့် ပြဟွာ
တို့ပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗမာပြဟွာကိုပင် “သင်၏ ဖြစ်ပုံ သင်၏
တန်ခိုးကြီးပုံကို ငါသိသည်။ သင့်ထက် တန်ခိုးကြီးသော
အထက်ပြဟွာမင်းများရှိသေးသည်”ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူ
ထားသမျှ အမှားချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့်
အနေဖြင့် “ကိုယ်ဖျောက်ပြမည်”ဟု ပြော၍ ကိုယ် ဖျောက်
လေလျှင် မပျောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရားက
ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှပင် ပျောက်သွား၍
တရားဟောတော်မူသည်။

ဗကဗြဟ္မာမင်းကို ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူပုံ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

- ၁။ ယံ မင်္ဂလံ ခုဒ္ဒါဒဿဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗဇောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ နန္ဒာမာမ ဟေ။
- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ
အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ
ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝန္တာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ
ဩဘာသေတွာ။
- ၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ
ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊
ကေမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
ဂါထာယ အဠာဘာသိ။
- ၅။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယျံ။
အာကင်္ခမာနာ သေတ္တာနံ၊ ပြုဟိမင်္ဂလမုတ္တမံ။

- ၆။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ဗုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမာ ပဏိဓိစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနာယာစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဝါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဥာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မနိ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဈပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တီစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မဿကစ္ဆာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါစ ဗြဟ္မဇီယဉ္စ၊ အရိယာသစွာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သန္တိကိယောစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓဿ လောကဒမ္မဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ-သောကံ ဝိရုဇ် ခေမံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ်အနက်

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ
မင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟံ၊ တဆယ့်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကြံ ကုန်၏။
သောတ္တာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။
အဋ္ဌတိံ သဉ္ဇ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ
န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် ပြတ်သော
ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗ
လောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏
အစီးအပွားအလို့ငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။
သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်
ဖျောက်ပေဇာတ်သော။ ဟံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရား
တော်ကို။ ဟေ၊ ဒဿိ သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊
ဤမဟာမင်္ဂလာသုတ်တော်ကို။ မေ-ဗေသာ အာနန္ဒေဇ္ဈေရေန၊
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မျက်မှောက်တော်မူစေ။ ဤသို့သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓါရိက္ခံ၊
ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
အ-နာထပိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထပိဇ္ဈိက သူဌား၏။ အာရာမေ၊

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိသရတိ၊ နေတော်မူ၏။
အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အညတရာ၊
အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တသမ္ပန္နိယာမလွန်ပြီးသော၊
ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်
နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ၊
အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို၊
ဩဘာသေဇ္ဇာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း
စေဦး၍၊

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါ
ဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧက
မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊
ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊
ဤသို့ နားတော်လျောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။
သောဣာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊
အာကခမာနာ၊ လိုချင် တောင်း တကုန် သည် ဖြစ်၍။

မင်္ဂလာနိ၊ စိန္တုဒ္ဓါးဗျမ်းသုဉ်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ ခွါသဟိ၊ တဆယ့်
 နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယျံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တ
 ယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။
 တံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို၊ ဣ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ ဤ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိ နတ်သား၊ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်
 တို့ကို၊ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မခိုဝဲ မဆည်းကပ်
 ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူ
 တို့ကို၊ ယာသေဝနာစ၊ အကြင် ခိုဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူ
 တို့ကို၊ ယာပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသုံးပါးသော တရား
 သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
 ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိ နတ်သား၊ ပတိရူပဒေသဝါ
 သောစ၊ တင့်အပ်ချောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကဝပုညတာစ၊
 မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ အတ္တသမာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်း
 စွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တေ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
 သော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သား
 သည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဗာဟုဿစွဉ္ဇ၊
 အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
 သိပ္ပဉ္ဇ၊ လက်မှပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသောအတတ်
 တို့ကို တတ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊
 ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်
 လည်းကောင်း။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊
 ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်
 နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ မာတာပိတု၊
 အမိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္ဇ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့ အား။
 သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 အနာကုလာ၊ အနှောင့်အယှက်မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊
 အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
 ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
 မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။
 ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဝါနဉ္ဇ၊ အလှ
 ပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဥာတကာနံ၊
 အဆွေအမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုဝဋ္ဌာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော
 ကမ္မနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊

၇၆။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရတီစ၊ ငေးခွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်း ကောင်း။ မဇ္ဇပပါနာ၊ သေရည်သေရင်းသို့ ကိုသောက်ခြင်းမှ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေ၊ စ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဂါရဝေ၊ ရိုသေ ထိုက်သောသူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတ ညတစ၊ သူပြုခဲ့ဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေ လော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ခန္တီဝ၊ သည်းခံရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သောဝစသတော၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့် တင့် လျောက် ပတ် သော အခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး၍ နှိုးရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အရည်ရှိသူရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသမ္မာသိက္ခာ၊ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မျမ်းသကဲ့။ သဒ္ဓိကိရိယာစ၊ ချက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ လောကဓမ္မဟိ၊ လောကဓံတရားရှိစပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊

ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမ၊ အေးလည်းမရှိ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောသေဝုတ္တံ၊ အို နတ်သား၊ ကောဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိ သ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့် ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အ-ပရာဇိကာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္တိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ် ရှစ်ပါးသောတရားသည်လျှင်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

.....O.....

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး သရုပ်

“ ဘောသေဝုတ္တံ ဗာလာနံ ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ သုခိကံတို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ပဿာဒိ သော သူ တို့ ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ဗုဒ္ဓံ ဧဝံတိုက်သောသူတို့ကိုပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

.....O.....

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဗာဟုဿစူဠ သိပ္ပဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတပါး။

.....၀.....

“မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ” ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောက်အယှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဒါနုဉ္စ ခမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ အလ္လပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

..... ၀

“ဘာရုဘိ ဝိရတိ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်ဘာဝတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

..... ၀

“ဂါရဝေါ နိဝါတော” ဟူသောပုဒ်၌ (၅)ပါး

- ၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို ခြိမ်းချယ်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။

..... ၀

“ခန္တိဝ သောဝဇ္ဇဿတံ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ဝင်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းလည်း တပါး။

.....— ၀ —.....

“တပေါမ ဗြဟ္မဗမ္မဃာ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ မြီးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအဆင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသမ္မာဓကတော်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

.....၀.....

“ဖုဠဿ လောကဓမ္မေဟိ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်းတပါး။
- ၃။ ရမက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်းတပါး။

.....၀.....

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
- ဖြေ။ မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ မင်္ဂလာသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
- ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောဿန နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော တောဒိဿနိ အဋ္ဌတိ သဉ္စ မင်္ဂလာနိ ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာပါနည်း။
- ဖြေ။ အသွေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစူဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတံ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ-လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဠဿ-လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
- ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
- မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး)

ဖြေ။ သဗ္ဗနေ မေတ္တာ အတ္ထိတိ - ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော် မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်သား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိင်းပြီးလျှင် မြေတိုးပေး၍ ဆောက်သော ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဏိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမင်းချေစာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော - ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက် ထောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ် မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဉ္ဇူရေ ဓနုပဉ္စ သတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဓဿ-ဟူသောသာဓက ပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလလေးဟာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော စံပယ်ရုံသော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋ် သု-ဟူသော သာဓကပါဠိ ရှိသောကြောင့် စုလစ်မှန်ချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆွန်းကြယ်စွာ တန်းဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်း ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ အထင်အညတရာ စေတနာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသဏ္ဌ သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ - ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းထော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကလေး သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ် အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာဝိသုဒ္ဓိကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်
သနည်း။

၁၆၂။ ကသက ကပ္ပာဒီသု သံဝေဂံ ပုဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇန
တောဘိ ကသပေါ - ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပါဌ်နှင့်
အညီ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်
လန့်ခြင်း၊ တရားကိုရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့်
ကသပ ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

၆၉။ သွေတဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ ဘဝ
တယ်ခြင်း၊ ရှိသောကြောင့် ဝိပွလ်လုလင်ဟု ဆိုပါ
သည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

၆၅။ အသေဝနာဝ၊ ပ။ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော
ပဿမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး၊ ပတိဉ္စပ၊
ဝ။ တေ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး၊ ဗာဟုဿစူဠ၊ ပ။ တေ
မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ လေးပါး၊ မာတာပိတု၊ ပ။ တေ မင်္ဂလာ
မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး၊ ဝါနဉ္စ၊ ပ။ တေ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော
ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ အာရုတံ
ပ။ တေ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော နတ္ထမ္ပဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာဆရာတော်၊ ဂါရုဓာဝ၊ ပ။ တေ

မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တီစာပ။ တေမင်္ဂလ ဓမ္မတ္တမံ
 ဟူသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 တပေါစာပ။ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော နဝမ
 ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဖုဋ္ဌဿပ။
 တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာလေးပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ်
 ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
 မင်္ဂလာတပါး။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်း
 ကပ် နှီးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
 ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရို
 အသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း
 မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ အစ
 ရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
 ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပ ဒေသဝါ
 သောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
 သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော
 ကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မိမိ

ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့်
ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊
ဗာဟုဿစူဠ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်
တွင် မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များ၊ ခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး။ အပြစ်ခပ်သိမ်း သော
နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ကောင်းစွာသိအပ်သော ဝိနည်း
တရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို
ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့
အားဖြင့် ဗာဟုဿစူဠ အစရှိသော တတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစူဠ-အစရှိသောတတိယဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ သားမယားတို့အား သိက္ခာ
ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
အနှောက်အယှက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်
သွယ်ခြင်း၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော
စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဲ့ အစရှိသော
ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရား
မြတ်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
အဆွေအမျိုးတို့အား သိက္ခာ ထောက်ပံ့ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြင်
အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတိ အစရှိသော
ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော်
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ကိုယ်၏ အသက်ကို

ဥက္ကဋ္ဌ်ခြင်း၊ ကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည်
မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက်သေသော်
လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မှုရှိ
သည့်ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြု
ပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြည်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုဘုရားငါးဆို့သည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ-မုံ့ညက်ဖြင့်ပြုသော သေ၊ ပူဝသုရာ-
မုံ့ဖြင့်ပြုသော သေ၊ သြဇနသုရာ - ထမင်းဖြင့်
ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ-တဆေးထည်၍
ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များစွာသော
အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဤသည်
ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖာသံဝေါ-အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊
ဇလာသဝေါ-သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်
ပြုသော အရက်၊ မမ္မာသဝေါ-မုဒရက်သီး အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဂုဠာသဝေါ ကျံရည်
တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များ
စွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊
ဤသည်တို့ကား - မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို
သောက်စားခြင်းမှ စောင့်ရှောင်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ခါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာ
ယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ အတ္တိဝါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊

ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဝိဋ္ဌိဇုကမ္မ-တည်းဟူသော
ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့ အားဖြင့်
အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌
မင်းတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ
အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့်
ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို
နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အား
ဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌
မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ အစရှိ
သော အဋ္ဌမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရား စကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရ ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ပါသည့်အား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန် တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ အစရှိသော

ဒဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး
ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော
နိန္ဒာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်း။ ဟူသော
လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့၌ တွေ့သော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော
အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ထိုလောကဓံ
တရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း
မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ကိလေသာရမက်
ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်သော
အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ကြောက်မက်
ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး
ဤသို့အားဖြင့် ဒဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်
သည် အရှင်ဟောကဿပမထေရ်အား ပြောသည်
ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့
သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊
အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက် စသော အရပ်
တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ်ဝေဘာရ
တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ
လိုက်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဝိမာန်နှင့် တူသော
ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော
ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာ
သဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ၊ မသာရဂလီ၊ မနော
မယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စံမအပ်သော
တွေတွေဝီးဝီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညှီး
ကောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အတိုးအတိုင်းမသိ
ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီ
သော ယပ်ကို ကိုင်လျက် အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာ
ပြု၍ နေတော်မူပြီး၍ ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမူး
ပြုခါ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်မဟာ
ကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူသျှင် အရှင်
အာနန္ဒာက ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား၊ နတ်သား
ဇာတင်းပန်၍ ဟောတော်မူသော အခါ ကုဋေ
ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည်
ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊
သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါ
သည် ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး - အဖြေ ပြီး၏။

.....O.....

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်

မင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ...
နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာ
ဖြစ်သောအရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရွှေတူရူဖြစ်သော အရပ်
နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော
အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား... ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရ
ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမာ ပဏိဓိစ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား.... ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတ
စကား၊ ဖရဿဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊
သမ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ ဓုသာဝါဒမှ
ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား... သရဏကို ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြု၍ တရားတော်နှင့် အညီ သား
မယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... ဆမ်း၊ အပျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာ ပြောင်း၊ နံ့သာအိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်တပါးကို ဒါနဉ္စပုဂံ၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဂံ၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိကဗ္ဗာနိ ဟူသောပုဂံ၌ သွင်း အပ်၏။

အာရတိဝိရတိ-ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိမည်၏။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြည် ခြင်းသည် ဝိရတိမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ - ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဒ္ဓါဝ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကိလေ သာတို့ကို ခေါင်းဆုံးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက် ချီ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင် ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မသဝနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမဝိတက်၊ ဗျာဓိဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာ ဝိဟိံသ မပင်လာသော အခါသည် တရားတော်ကို နာ ခြင်းငှါ ပျောက်ပယ်သောအခါမည်၏။

သောမဿတာ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တပုဂံးတင်္ဂါမသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့

သုတေသ်ကောင်းတို့ ဆုံး : မ စ က ခ : ကို ငကုန်းထည်းဖြင့်
နားထောင် နာယူလွယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သောက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်
ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....ဝိရိယကို
ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း
ရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...မေထုန်
(၇)ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား.... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလို
သည်။

နိဗ္ဗာန သဗ္ဗိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား.... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို
ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေပိ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ
မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်း၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

- ၁။ ကောဠာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ၊
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား၊ ဒေသနာ
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ၊
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမီဝဲရာ၊
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ၊
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ၊
- ၇။ ဗုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ၊
- ၈။ ကိယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုတာ
- ၉။ ခဏ္ဍိကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အားထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ၊
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမိုးလေဖြာ၊
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ၊
- ၁၃။ ဒေတာပိတ၊ မိန့်တံ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ * ဘေးသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပင်းမင်္ဂလာ၊
- ၁၅။ အနာဂတလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမကိစ္စာ၊
- ၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထင်လှသေတနာ၊
- ၁၇။ အကုဋ်ခမ္မ၊ ကောင် ခြတ်လှ၊ မနုဿမောင်စွာ၊
- ၁၈။ ဥပတကာနုဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မစသင်္ဂြိုဟ်၊
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ၊
- ၂၀။ အာရဇိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညဖြည့်ကုန်ပါ၊
- ၂၁။ ဝိနာဘိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ၊
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ၊
- ၂၃။ ကုသိုလ်ခမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ၊
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ နှိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှခမ္မတာ၊

၂၅။ နီဝါဘောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
 ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
 ၂၇။ သုဇာကျေးဇူး၊ မထိမ်းမြား၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
 ၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ ပြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉။ သည်းခံနှုန်း၊ သူတော်ထုံး၊ ရွှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်
 ခေတ္တာ။

၃၁။ မကောင်မှု အား၊ ဝေးစွာရှာ၊ လားလား ကြည့်
 ကုန်ပါ။

၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ် မရှိရာ။
 ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဗွေ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄။ မြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
 ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
 ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ခဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
 ၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းကောက်
 မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
 ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွဲ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
 ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
 ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
 ၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
 ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
 ၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ

မင်္ဂလာပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဘဟုံသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဓုဓန္တ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတယောရံ သသေ န မာရံ။
ဝါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုန္နိဘ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ယောရံ ပနာဠဝက မက္ခထ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ဓန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇ ဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျူ သေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ခါဝံ တိယောဇန ပထဂုံလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂတ္ထိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဥဋ္ဌ ဝစနံ ဇန ကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

٧٢

၆၆။ သင်္ခါယကောယ အယံ သမ္ပန္နံ ဝိသေသတုံ။
 ဝိသေသတေရာပိတ မနံ သမ္ပန္နံ အနု ဘူတံ။
 ပညာ ပဒီပ ဇလိတော နိတဝါ မုနိန္ဒော။
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မဂ်လဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုရင် ဝိဝိဓ မဟိန္ဒိ။
ပုတ္တေန ထေရ ဘုရားဂေန ဓနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓိ၊ ပဒေသ ဝိနော ဇီတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝက မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ သူဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇ္ဇေနေ သု ဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
 ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓါနံ။
 ဥာဏာ ဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ ဘေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယ မဂ်သဂ္ဂံ။

.....○.....

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယေဝ်မုနီနွေဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိရိ
မေခလံ၊ ဂိရိမေခလော အမည်ရှိသောဆင်ကို၊ ဥဒိတံ၊ တက်စီး
ထွက်သွား၊ အဘိနိဗ္ဗိတသ္မာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော
လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော်၊ ဗာဟု သံဟသံ၊ တထောင်
သော လက်ရိုးရှိသော၊ ယောရံ၊ ကြမ်းထန်းစွာထသော၊
သုသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊
ဗာဟုသံမုနီနွေဝါ၊ ဗာဟုသံရော အစရှိသော တရားတော်

အစီအရင်ဖြင့် ၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ
တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မာရာတိဂေါ၊ မာရ်နတ်သားသတ် အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊
ညဉ့်သုံးယာ၊ ဟိလုံ၊ အတိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်
ထသော၊ သောရံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိထသော၊ အက္ခမံ၊
သုတဝါ၊ တို့သည် သည်၊ ခံနိုင်ခဲလှသော၊ ထဒ္ဒံ၊ ကြမ်းတန်း
ဂေါမာစွာထသော၊ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော၊
ယက္ခံပန၊ ဘိလူးကိုကာ၊ ခန္တိသုခန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်
မူခြင်း၊ ကောဝင်၊ စွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်း၊
ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ၊
တံတေဇသာ၊ အာဠဝကဘိလူးကို အောင်တော်မူသော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိ
စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ၊
အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊ အလွန်
မုန်ယစ်စွာထသော၊ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော၊
ဂဇဝရံ၊ မြတ်သောမင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တဗ္ဗ၊ သေကဝိဓိနာ၊

မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်း။ ဟူသော အစီအရင်
ဖြင့်၊ ဗိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ နာဠာ
ဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်
သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ကိတ္တ
ဂ္ဂေ မတိဟတ္ထသုခါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သောသန်လျက် လက်၌
ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ တိယောဇန
ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓါဝံ၊ တဟုန်တည်း။
ပြေးခွမ်းနိုင်ထသော၊ အဂုံလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်း။
ဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇ
သော၊ အဂုံလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်
မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ၊
သစ်သားကို၊ ဂတ္တိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံဣဝ၊
ဝမ်းကဲ့သို့၊ ကတုာန၊ ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ
ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ၊ ရဟန်း၊ အပေါင်းတို့ အလယ်၌၊
စိဉ္ဇာယ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။
ဒုဠဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။

သန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမဝိမိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော
အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
တေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏
စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်
မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမဂ်လံ၊ အောင်ခြင်း
မဂ်လာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ၊
မှန်သောစကားကို၊ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍၊ အဘိသစ္စကဝါဒ
ဘဝတံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သောဝါဒတည်း၊
ဟူသော မှန်ကန်၍ရှိသော၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ ခံစိ
ဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်နင်းလိုသောစိတ်ရှိသော၊
အဘိအန္တဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋ္ဌဗန္ဓ အမည်
ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို၊ ပညာပဒိပ ဇယိကာ၊ ပညာ
တော်တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇ
သာ၊ ကုဋ္ဌဗန္ဓ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်
တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမဂ်လံ၊ အောင်
ခြင်း မဂ်လာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ၊
အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိသော၊ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော
နဂါးမင်းကို၊ ထေရဗျူဟဂေန၊ ကြီးမြတ်သောနဂါးမင်း

ဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်
ကို။ ဝိနာပယန္တော၊ အခိုးအလုံ့တို့ကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓ၊
ပဒေသင်ခံနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်
ဥပဒေကိုပေးသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်
မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါး
မင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

ဂ။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟ
ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာတည်းဟူသော
မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိ
ထသော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိန္ဒ္ဓံ၊
တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုး ရှိထသော။ ဗကာဘိ
ဓါနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဥာဏ
ဂဒေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်
တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊ ဗက အမည်
ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဏ ကောသမ္ဘိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာမုဇေ။
တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္တ ဘာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ ဓလာကေန
သောဇီနော။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥစ္စု ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂံ ဝရီနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုယောယေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဉတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇီနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရ ပိဋိတံ။
ဓမ္မန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟောဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနံ၊ ဌတှာ လောကံ သဒ္ဓေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

..... ၀

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
ညွှတ်တွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော
သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ
ဉာဏတေဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုး
ဖြင့်။ တမ္မာဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာညွှတ်တွင်း၌ တဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။
နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာ
လောကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသောအလင်းရောင်ဖြင့်။
မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အခိုက်တိုက်တည်း
ဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်
ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါ
တို့ကို။ ပညာစက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာ
ပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော

သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေး၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်
မူသော ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂ
အာဂရိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်၊ ချွေကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်
ရှိသော။ ဧဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ
ဝါမိနာ၊ မပိုင်ရှင်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊
ငြိမ်းငေး ဘိမ္မုပ္ဖိ၊ ကေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေး၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်
ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊
နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော ဗြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာ
သော။ သံသာရဏ္ဏေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊
စတုရောသေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊
မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်း
ဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။
ကေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။
မေး၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ
စာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ
အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်

ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကိုးယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်
သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။
ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့
သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ
မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၆။ မဟာဓီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူထ
သော။ တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမား
သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြေ
လေးစင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိ
သော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကိုး နိဗ္ဗာပေသိ၊
ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်ပေါ်မူသော၊
ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော
သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာ
ဆင်းရဲတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာ
နိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်
တော် မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းဟဲ့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလိယ
ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဌတော၊ တည်တော်
မူ၍၊ သမေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောက၊
လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်
အရသာကို၊ ပိဝယိတော၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍၊
သသာဝကော၊ တည်သား သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်
တကွ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။ တေတေ
သန္တဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အလွင်းအောင်ခြင်း ချစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

..... ၀

၄- ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါဇိတော မာရံ သဝါဟနံ၊
စတုသစ္စာ မဟရသံ၊ ယေ ပိဝိရေ နရာသဘာ။

၂။ ဟဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယျံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သံဃေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ မမှော ဤသောစနေ၊
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယျံ၊ ဥရေသဗ္ဗဂုဏာကရာ။

- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဇ္ဈေ၊ သာနိပုဏ္ဏော ခက္ခိဏေ၊
 ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသိ၊
 မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကေ၊
- ၅။ ခက္ခိဏေ သဝဏေ မယံ၊ အာသံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊
 ကဿပေါစ မဟာနာမော၊
 ဥဘောသံ ဝါမသောဘကေ၊
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသိ၊ သုရိယောဝံ ပတံကရော၊
 နိသိန္ဒော သိရိသမ္ဗန္ဒော၊ သောတိတော မုနိပုဂံပေါ၊
- ၇။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ မဟေသိ ဒိဩဝါစကော၊
 သော မယံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဿကရော၊
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ၊
 ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရော၊ နုလာဠေ တိကလာဝိယ၊
- ၉။ တေဟိသေသာ မဟာထေရော၊ ဇိတဝန္တော ဇိနော
 ရသာဝလန္တာသီလတေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ခက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ၊
 ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ၊
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊
 အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊
 သေသာ ပါကာရလက်တာ၊
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လက်တေ၊
 ဝသတော မေ သင်္ကစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္စာတာ၊ ဗာဟိရုဠတ္တပဒ္ဒဝါ၊
 အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တိ၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊

- ၁၄။ ဇိနာသုရးဇ္ဈိမိ၊ ဝိဟရန္တိ၊ မဟိတလေ။
သဒ္ဓါပါလေန္တု၊ မံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္ဆေဝ မေကန္တ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာနိ သံသော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏကရဿ။

.....O.....

ရတနာရွှေချိုင့် ၁ နက်

၁။ ဇယာ သနာဂတာ၊ အောင်နေခွင် အပရာဇိတ
ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ၊ လူ့နတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။
ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်
မူကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊
စစ်သည်ငိုလိပါနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည့်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ
မတရသံ၊ သစ္စာလေး ဖြစ်၍ မြှောက်ရသောကို။ ပိဝိသု၊
သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ ဟောင်းအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရတော်
မူကုန်ထသော၊ နာယကော၊ လူ့နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း
တို့၏ ခန့်လမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်
ထသော၊ အဋ္ဌဝီသတံ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ တဏှက်ရာ
ဓယော၊ တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓ၊
အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။
ဝတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒွိလောကနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌ ပတ်ဝန်းကျင်တော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဌာန်လေးယောက် ဖလဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ဃာတော်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနောစ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အရှင်ရာဟုလ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ နား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူ ကုန် သည်။ အာသု၊

ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ အရှင်သည်၎င်း။ ဗဟာ
နာမောစ၊ ဗဟာနာမ အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
သော အရှင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သောတကေ၊
လက်ဝဲနား၌။ ပထိဋ္ဌိဘာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု၊
ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပတံကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ ခုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏ အဆုံး ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိ
ဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာရှာတော်မူလေ့ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သ
သော။ ဂုဏကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရ
ကဿပ မည်တော်မူသော။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်
သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင် ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၎င်း။ အင်္ဂုလိ
မာလောစ၊ အရှင် အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်၎င်း။ ဥပါလိ
နန္ဒ သီဝလိစ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ် အရှင် နန္ဒထေရ် အရှင်

သီဝလိထေရ်၎င်း။ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရော၊ ဤငါးပါး
သော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာဠာတေ၊
နဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ၊ မှန်ကုသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊
တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်သာဓိပုတ္တရာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတ
ဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနော
ရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။
သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်း
တောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်တို့သည်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အင်္ဂမဂေသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။
သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှူးပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊
ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊
တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓာသုတ် မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယသုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယ
သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

ဆာနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက်တာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြက်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယု၊ ဣ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ ဓမ္မပါကာရလက်တော၊ ဘာဝတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းနှင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊ ခြောက်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန၊ မပြုပြင်သင့်။ ဝသယော၊ နေသော။ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတဒိတ္တာဒိ သဘာတာ၊ လေ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တ၊ ပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂဏတေဇသ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတေ ခိုင်သော ရတနာသုံးပါး၏ အနုစိုင်းတော်အားဖြင့်။ အာရောဂော၊ အကြွင်းအကုန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ၊ လျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တုပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမ္ပိ၊ ပြတ်စွာဘုရားသခင်တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသတ၊ ကြီးမြတ်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ မဟာသုရိသာ၊ ထုံယောက်ျားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္ဆေဝ ဣတိဝေ ယထာ ဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊
 ငါသည်၊ ကေန္တ ဘေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသော အခေါ်အရှောက်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊
 ဇိနာနုဘာဝေ- ဇိနာနုဘာဝေန၊ ခြင်္သေ့ဘုရား၏ အာနု
 ဘော်တော်အားဖြင့်။ ဟဇာရိသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီး
 သော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။
 ဂုဏာကရဿ၊ သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူး
 အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသမ္ဘာ
 တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏
 ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက် ဖြစ်၏။

.....၇.....

၉ - နမက္ကာရ ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကံရံ။
 အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယယံ နာယဏံ နမေ။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာခါရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္ဓေ။

နမက္ကာရပါဌ်

ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည ဓါရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဗုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္နေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊
ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိံ သီလဂုဏော ဃဝိန္တံ၊
ဝန္နေ ဗုဒ္ဓိမန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။

၅။ ဖါတောပသံ ဗာလဒိဝါကရံဝံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒြ သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္တာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ၊
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနံ အတင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဝါမလ ဥာဏစက္ကံ၊
သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောသင်္ကာရဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

ဆယ်စောင်တို့

- ၁။ ဒယာလယ် သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံကရံ၊
တဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ၊
တိဿောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခု ပဏမာမိတံ မိတိ။
- ၂။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဋ္ဌိသုခပ္ပဒံ ပဒံ၊
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝ၊
နမာနမာနံ ဇိနပုဂံဝံ ဂဝံ။
- ၃။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာ ဖိယံ ဥာဏကရေန ဂါဟကော၊
အာရုယျ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဃပ္ပဟံ နမေ။
- ၄။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စ ဒသံ၊
ဝရမိဒ္ဓိ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
တိဘူပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။
- ၅။ သတ ပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂနုပမိံ မိတိ မေရု သမံ၊
ဇလဒ္ဓဝမ သိတလ သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။
- ၆။ ယောဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေဒိဝါ ကရော၊
သောဘန္တောရတိ ဇနုနေ သိလာသနုမ္ဘိ။

အာသိန္ဒော သိဝ သုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မ၊
ဒေဝါနံ အမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ သောပါဒပက်ဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ကဝိလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ၊
သမ္မာပုဏ္ဏ နိရုပမေယျ တမေဝ နာထော၊
ဟံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဣဒံ နရာနရ ဆဒေသရဏံ ဝိတတ္ထံ၊
ပညာ ပဝိပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊
အတ္ထာဘိကာမ နဂုဒေဝ ဟိတာဝဟ နန္ဒ၊
ဝိဒ္ဓိမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂနန္ဒ ဉာဏံ။

၁၆။ အဝိလ ဂုဏ်နိခါနော ယောမုနိဗ္ဗန္တော၊
ဝနမိသိပတနာဝံ သညတနံ နိဇ္ဈေတံ၊
တဟိ မကုသလာ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
တမတိုလမတိကန္တံ ဝန္တနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိပနိဝါရိတံ သုနုစိရပ္ပတာဟိ ရတ္တံ၊
သိင်္ခိသယာလယံ ဂုဏ်တမိန္ဒြိယေ ဟုပေတံ၊
ရဝိသဟိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုနေရ ဂုဏ်တံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဥုဗ္ဗေန မုဟပဋိဿာသာဒိ ကုလ္လောလပိစိ၊
သံသာဏောယံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ၊
တဏှံ လောကံ အသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညဇေတ္ထံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ ပရဟိတကရော၊
 ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။
 အစ္ဆေရံ သိဃံ နယနသုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂီဇာလံ၊
 ဥဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္နေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇာံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု ပေထံ။

၂၀။ မုနိန္ဒကော ယေ ကောဒယုဒယ၊
 ရုဏော ဥာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဝိဓ္မော။
 ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ ကမလကထိတံ
 ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊
 သုဗောဓေသိသုဒ္ဓေတံဘဝကုဟရေ
 ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ။
 တိလောကေ ကစ္စက္ခံ၊ ဒုဓမ၊
 သဟနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယောဇိနော အနုက ဇာတိယံ၊
 သပုတ္တဒါရ မဂ်ဇိဝိတဗ္ဗိ။
 ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂမာနသော၊
 အဒါသိယေဝ အတ္ထိကဿ။
 ဒါနပါရမိံ တတောပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကဗ္ဗိ၊
 တာသမိဋ္ဌိယော ပယာတ မ္ပန္နတံ၊
 တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ နိနောဓု ရံ မာရဟိံ
 အဘဂံ၊

ဒီပံဒီပံပဇာနံ ဇယဝရသယနေ ဗောဓိပတ္တံဓိပတ္တံ၊
 ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရကထိယံ ပါပဟိနံပဇာနံ။

လောကာ လောကာဘိရာမံ၊
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဋ္ဌောဓိဓမ္မော မုဒုကရစရဏော၊
ဗြဟ္မာသောသေ နိဇဇယံ။
ကောသစ္စာဒဂံဇာတော ပုနရပိ၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ခါတုဏ္ဏလောမော အထမပိ၊
သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဝိဿပဏ္ဍိ သုခမ-မလ၊
ဆဝီ ထောမု ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊

၂၄။ စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက၊
လပနဇော အန္တရံသပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနိတံတပါဒေါ အဝိရဠ၊
ဒသနော မာရဇုဿိပပါဒေါ၊
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တောဘယ၊
ကရမုဒုနာ ဇဏ္ဍကနာ မသန္တော၊
ဝနုက္ကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါတရုဏ၊
ပရမကော သိဟ ပုဗ္ဗစု ကာယော။

၂၅။ သတ္တပ္ပိဏောစ ဝိသင်္ဂုလိမထ သုဂတော၊
လောမ ကုပေက လောမော၊
သမ္ပန္တော ခါတ ဒါဌော ကနက၊
သမတစော နိလမုဒုဂ္ဂ လောမော။

သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဝှော အထ သိဟ၊
 ဟနကော ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္တော၊
 နာထော ဥဏှိသ သိသော ဣတိ၊
 ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိသောသော အတိဒုလ္လဘ၊
 တရော ကာကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
 လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ၊
 ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ၊
 ဣဋ္ဌိ အတ္ထံ ဝဟန္တိ သုရ နရ၊
 မယိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျ၊
 လောကာနံ နန္တိ ဝဗ္ဗံ ဒသ ဗလ၊
 မသမံ တံ နမသန္တိ နိဗ္ဗံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သောဟံ နိဇ္ဈတ၊
 မတိ သတော သမ္ပရာယေစ ဣတ္ထော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌဇ္ဈ ပညော အဝိကလ၊
 ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ၊
 တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ ပရ၊
 ဟိတ စရော ဒီသ ဇီဝိ အရောဂေါ၊
 ဓညော ဝဏ္ဏော ယဿသိ အတိဗလဝ၊
 ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂပေတော ပရမ၊
 သိရိ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
 လဇ္ဈိ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရတ၊

ကသလော ပဉ္စသ်လာဘိ ရက္ခော၊
 အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓေါ အတိဝုဇ္ဇ၊
 ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ဝါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ရုဏ ဝိဒ္ဓ၊
 မာမကော နဿာ ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထ အသင်္ခယေ နာထ၊
 ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိတေ။
 ဂါထာသု သူစကာသေကာ၊
 ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓေါ။

၃၀။ စက္ခုရာပါယ မုတ္တော သော၊ သာကေတ္တဒ္ဓယသေ။
 ဟတ္ထောပဒ္ဓဝ ဇာလော စ၊
 လာအဟိတ သုဿေ စ။

၃၁။ အနိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ ဓတု ဒီပိယရောပိဓါ၊
 ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
 ဓါရညံ သေတ ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရုယျ၊ သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော၊
 ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊
 အ ခေါဂေါ ဒီပာဇိပိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သပ္ပ လောကေဟိ၊
 ဘာဝနာဘိရုဘိ မနော၊
 ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊
 ဟာကထာ နိလ ဓါရတေ။

နမက္ကာရ ဖာနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
 တတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊
 ကြွသွားတော် မူတတ်ထသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့်
 ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံ - ကုသလံ၊
 ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။
 အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊
 အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူ ပြီး ထ သော ။
 'သန္တံ'၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထ
 သော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊
 ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊
 သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊
 ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထ
 သော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေး
 မရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ၊ ပို့ ဆောင်တော်
 မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လှူသုံးဦးတို့၏ အမှု၊ ဖြစ်တော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ
 နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယဂံ၊ ဗျဏ်ဇ်အား တင့်တယ်စွာ
 သော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။
 မဂ္ဂရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော ခြတ်သော အသံ
 တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာ

ခါရံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ ကည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော သူနှင့် တူတော်မမူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ အညဓါရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာဓရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အခွံပြု၍ဖြစ်သော။ ဗုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိ၊ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိ၊ သီလဂုဏောသဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇောတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီး

ထသော။ မုန့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗာလ
ဒိဝကရံ၊ တက်သစ်စ နေလူလင်ကဲ့သို့။ ယဘိန္ဒ၊ ရဟန်း
တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိဒ္ဓိဟိ၊ ဖြတ်သရွေ့ဖြင့်။
လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော၊ ဝုဏ္ဏိန္ဒ၊ သင်္ကာသမုခံ၊
လပြည်ဝန်းနှင့်တူသော၊ ဓမ္မာနာတော်လည်း၊ ရှိတော်မူသ
သော၊ အနေဇံ၊ တဏှာလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊
သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျဇံတရား၊ ငါးပါးကိုလည်း
သိတော်မူပြီးထသော။ မုန့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း
ရှိတော်မူသော၊ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။
သသေနမာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်
သားကို။ ဇိနိဘ္ဗော၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဏ္ဏိ၊ သိတော်မူပြီး မာရဇိနံ၊
မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘဂံ၊ မာရ်
စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော
ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်း

သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ သတိသမညာဖလကာတိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်
ရှိသော ကာကိုလည်း ခြံစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။
သီလောဃာလင်္ကာရိဘူသိတံ၊ သီလံအပေါင်း တည်းဟူ
သော ချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူပြီးထ
သော၊ အဘိညာဝရဓိဒ္ဓါပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော
တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမောမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ
ထသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော
အမှုကို၊ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဝတ္ထဝါတိက္ကမံ၊
အဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်
တော် မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊
ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါး
ဇဉ်၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုသမာ
ဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်
မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီး
အပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တာ
စက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ အဓိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံတဟိံဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမီသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်ထသော။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေ တော်မူတတ်ထသော။ အနမာနံ၊ မရိုသွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ် သော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဗိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခဏာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်း ဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရယျ၊ တက်စီးတော် မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘော လှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော် မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခဏာဝိကံ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမင်္ဂိသတိပါရမီသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော
ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုဗ္ဗေ၊ မြတ်
သော ဗောဓိဝင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို
သိမြင်တော်မူပြီး သသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော တန်ခိုး
သို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူ
နတ်တို့၏။ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်တ
သော။ တိဘဥပသမံ၊ တဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီး
ထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သဘဗုညဇလက္ခဏိကံ၊ ချားစွာသောဘုန်းကြောင့်
ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးကသော။
ဝိနုဇံ၊ ရှေ့ဂဟသော။ လည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။
ဂဂနုပမိ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ဓိတိမေရသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်
တူသော။ ခက္ကန်မလ္လုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူတ
သော။ ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော
ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝီ
အဟနံ၊ မြေပြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိပေ၊

မိုး
ဆယ်စောင်တွဲ

နေ့၌။ ဒီဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊
တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတီဇနန၊ ချွေလျော်
ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သိလာသနမ္ဘိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ
ကျောက်နေရာ၌။ အာသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ သိဝ
သုဒ္ဓါ၊ နိဗ္ဗာန်ရှင်းသာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊
အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊ ဟောတော်မူ
လေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းတော်မူသော။
ကံဗဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဇ္ဇံ၊
အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် ခြတ်စွာ ဘုရားသည်။
အဝိကလေဟိ၊ မချို့ တဲ့ကုန်သော။ နိရာဇုလေဟိ၊ နှောက်
ယှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပက်ဇနုတ္တုလရာဇိကေဟိ၊
မြေတော်တည်းဟူသော ကြာ၏ရူးညံ့သောအပြင်၌ တရား
လှူတို့ကို စက်လက္ခဏာတော်တည်း ဟူသော အရေးတို့
ဖြစ်။ တိပိလောကေဟိ၊ သုံးဘုံသို့၌။ နိရုပမေယျကံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်း
စွာ ဆောက်တော်မူသည် သာ လျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောက
မဟာဟံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။
အသမံ၊ အတုမရှိသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သောစိတ်တော်
လည်း ရှိတော်မူသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော်

တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာနံ၊ ဖျောက်
 အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော နောင်လည်း ရှိတော်
 မူသော။ အတ္တာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
 အလွန် အလိုရှိတော်မူသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူ
 နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်
 သော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကုရုဏာတော်
 နှင့် ယှဉ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံး
 မရှိသော ဉာဏ်တော်လည်း ရှိတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
 နတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အနိလဂုဏ နိဓါနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
 သောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုဋ်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။
 သောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတနံ၊
 နယ်နုတ်နှလုံးစောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊
 ကိန်းအောင်ရာ နှင့် လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနဇံ၊
 ဣသိပတန အံ မည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန် တောသို့။
 ဉာဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။
 အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊
 ဓမ္မစက္ကံ တရားတော်ကို။ ပဝံတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။
 အတုလံ၊ အတုမရှိသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လို
 နှယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူသော။ ဝဋ္ဋနေယျံ၊ ရှိခိုး
 မြင်းကို ခံတော်မူထိုက်သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိကံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အမြဲအမှန်
 လည်း ရှိတော်မူသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်

နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်း
 ပညာကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်
 မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော
 စက္ခု အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူ
 သော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏာပစိတ္တံ၊ နေဝန်း
 လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ
 ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူသော။ သုရနုရုပ္ပဇိတံ၊ နတ်လူ
 တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော။ သုဂဟံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ သာဒရံ၊ ရံသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။
 မုဟပဋိသာသာဒီ ကုလ္လောလဝီစိံ၊ မောဟ၊ ပဋိသတ်
 လောဘအစရှိသောလောကလက်လျှပ်ပေါ်သောကြီးစွာ
 သော လှိုင်းတံပိုးဖြင့်ပြွမ်းထသော။ သံသာရေသံ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသော ဗင်လယ်ရေအယာဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေ၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူး
 ကော်မှုလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီး
 ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာ
 သည်လည်း ဖြစ်တော်မူသော။ အသမသဇုဏံ၊ အတုမရှိ
 လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ကေတိတ္ထံ၊
 နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ်
 ဖြစ်တော်မူသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်

မူထသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏
စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊
ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်
မူတတ်ထသော၊ တံဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော
ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။
နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။
နယနသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
ထသော။ အာကုလဏ္ဏဂိုဏ်းလံ၊ ရောယှက်သောရေအယာဉ်
မီး အလျှံရှိ ထသော။ ခုဇ္ဇာလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော
ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ ရှိလေ့ရှိထသော။
မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။
ပါဠိဟေရံ၊ ရေမီးအစုံအစုံအစရှိသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။
သီသံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဌံ၊
အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊
မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိ
ဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီး
ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဒယုဒယာရုဏော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ် တည်း
ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထသော။

ဥာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဝိမ္ဗော၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
သော အဝန်းလည်းရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊ တုဘက်
ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသံ ဖြစ်တော်မူထသော။
ယောမုနိန္ဒက္ကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော
နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။
ဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင်
ခြည် တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိစေသော
အားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူစေပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်
စွာသော။ တိဘဝကုဟာရေ၊ လောကသုံးပါး အတွင်း၌။
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှံသော ကျော်စောခြင်း
ရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစ္စက္ခံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏
အထွတ်အမြတ် ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူထသော။
ဗုဒ္ဓမသဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအမှုကို
သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိ၊ ယီလက္ခန္ဓ
စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီး
ယသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်
အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတုယ်ခြင်းကင် သောစိတ် ရှိသည်
ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏
အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့် တကွသော။ အင်္ဂ
ဇီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိ

ကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အခါသံယေဝ ပေးလှူတော်
မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ခါနပါရမိ၊ ခါနပါရမိကို၎င်း။
တတော၊ ထိုခါနပါရမိမှ၊ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလ
ခါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလဝါရမိစသော၊ ကိုးပါးသော ပါရမိကို
၎င်း။ အပ္ပရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသိ၊ ထိုဆယ်ပါး
သော ပါရမိတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြည့်စုံခြင်းကြောင့်။
အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်
မူပြီးထသော။ ဧကဒိပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ
မြတ်သောကိုင်းကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။
ကံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်ဥပပတ္တိနတ်
တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။
နိဓနဝပုဓေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်
တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်
မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်း
ငှါ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပံ၊ ပညာ
တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒိပံ၊ ပြောင်ပြောင်
တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယဝရ
သယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော
ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်
တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူ
ထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာ
ကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်ဘို့အား။ ဝရဂီရကထိတံ၊

မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်သော၊
 ပါပဟိန် ပဟိန်၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ
 တော် မူပြီးသော၊ လောကာလောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊
 မုနိန္ဒ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ တံမုနိန္ဒ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊
 မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ နိဂြောဓဝိမ္ဗော၊
 အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့
 ဝန်းသောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကာရစရဏော၊
 အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော
 လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဗြဟ္မဿောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ
 သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧကိဇ္ဇဗော၊ ဧကီမည်သော သား၏
 မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ ကောသတ္ထာဒဂ်ဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာ ကြာချပ်
 နှင့် တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်
 လှစွာသော ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ပုနရပိ၊ တတန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်
 စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါ
 ဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့
 ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံမွှေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတေအ ကောင်းသော
 နိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဗြဟ္မ၊ နဂုတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်
 သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညိုသော
 မျက်သုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒိဃပဏှိ၊ ရှည်သော
 ခခောင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခမ မလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့
 သောသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သောမ္ပရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊
 သုံးယံသော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်း
 မရှိ။ သွမ်းနိုင်သော ခနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်သော
 အကြောတော်တို့၏အဖျားလည်း စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ကာလီ
 သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမကလပန၊ ဇာ၊ လွှနှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့
 ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ
 သပ္ပပိဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့် ဖြိုး စင် သော
 ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနက်တပါဒေါ၊
 စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
 မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿခံပါဒေါ၊ မြို့မဟင်
 လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဌန္တော၊
 ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယ
 ကရမုဂ္ဂနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်

ပြင့်၊ ဇဏ္ဍကနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့တို့။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်ငယ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသောလည်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏစွာသော နှားငယ်၏ မျက်မှေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညိုသော မျက်မှေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗစုကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသောအသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃဂုံလိ၊ ရှည်သောလက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ လောမက္ကပေကလောမော၊ တခုတခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်းတချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော လက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဝေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သီဟဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း

ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်တံခါး၌
 လက်သမား တတ်စီထားအပ်သော ရွှေဝွတ်တိုင်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥဏှိသ
 သီသော၊ နဖူးသင်းကျစ်ခြယ်လှယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော
 ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂုဏ သဟိတံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော။ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရားဘုရားဟူသော အသံကိုမျှ
 လည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။
 ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားသောစီးပွားချမ်းသာကို၊ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တ
 ကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဉ္ဇံ၊
 အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊
 ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်သော။ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူ
 တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း
 မရှိသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်
 မူထိုက်သော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒီဓုမ္ပံ၊
 နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါး
 သော အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ အသမံ၊ တုဘက်

လည်း ကင်းပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
နိဗ္ဗာန်၊ အမြဲ၊ နမဿန္တ၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ တေနေပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော
အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိစ၊
သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတောစ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိတ္ထောစ၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ခက္ခောစ၊
လိမ္မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌုဇ္ဈပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူ
ပညာရှိသည်၎င်း။ အဝိကလဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော
လုံ့လရှိသည်၎င်း။ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။
သီဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊
ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတတ္ထောစ၊
ဟည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်၎င်း။ သပရ ဟိတစရောစ၊
မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားတို့ကို
ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း။ ဒိဃဇီဝိစ၊ ရှည်သော အသက်
ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဓညောစ၊
ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။
ယဿသီစ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝ
ဓရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။
ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၎င်း။
ဓန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊
ငြိမ်ရပါလို့၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။

ဒါတင်္ဂပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့်၊ ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ ပရမသီရိစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြွက်သရေ
ရှိသည်၎င်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်
၎င်း။ ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇီစ၊
မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်၎င်း။ ကလျာဏမိတ္တောစ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၎င်း။ အဘိရတ
ကုသလောစ၊ ကံသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန် မွေ့လျော်
တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော
သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊
နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပကောခေါစ၊ နည်းသော
အမျက်ရှိသည်၎င်း။ အဘိဝုဇ္ဈာဒယောစ၊ အလွန်ဖြောင့်
မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်
ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း။ ပေမ
ဝါစောစ၊ ချစ်သွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း။
သုဇနဂုဏဝိဂ္ဂဟော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို
မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှဤ၍ ရှိ၏ဟု
မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်
ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။
နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို
သူစကား၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့
တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊

ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်း
သားသည်။ သာရတေ၊ အောက်မေ့ ရာ၏။

၇၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုယာပါယမုတ္တော၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏
၎င်း။ အတ္တဒ္ဓယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွား
နှစ်ပါးကို။ သာဓကော၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်
သည်၎င်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလော၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော
ဘေးရန်တည်းဟူသော။ ကွန်ရက်ရှိ သည်၎င်း။ ဟိတ
သုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါ၊ အစိုး
သော နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒီပိဿရောပိဝါ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်
ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်း
ဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုဿ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊ မြတ်သော
ထီးဖြူကို။ ဓာရိဓာရန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ ခပ်သိမ်း
တို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ်
သတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။
အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဒီသဇီဝိကော၊
ရှည်သောအသက် ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။
 ဝူဇိတောစ၊ ဝူဇော်အပ်သည် ၎င်း။ ဘာဝနာဘိရတီ
 မနောစ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့သော နှလုံးရှိသည်
 ၎င်း။ ဇနပ္ပိယောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်
 ၎င်း။ မနာပေါစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှလုံးကို ပွားစေတတ်
 သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလခေါရဏေ၊ အလုံး
 စုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

.....O.....

၆ - လောကနိတိပါဌ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနိတိ° ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓန္တံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
ဝန္တိတော ရတနတ္ထယံ။

၂။ နိတိလောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ-ပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တဿဟိ နိတိ° ပုရိသော ဝိဇ္ဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော။

၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတောမိတ္တံ၊
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပံ၊ သမံဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ နဂဏ္ဌန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ဝရ လောကေ သုခါဝဟံ။

- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓါပယေ။
ဝမ္ဘိကောဒက ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေ ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ကေမိ ပရိယောဒါဟံ၊
ဇိဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေလေ နမာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတံ ဝေသုတော။
မဟုသာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ။
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတိသမ္ပုတိ သင်္ချာဇ၊
ယောဂါနီကိ ဝိသေသကာ၊
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
ဓနုဗေဒါစ ပူရဏာ။

မိုး

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိ ဟာသာစ၊
ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊
သိပ္ပ ဌာရသကာ ဣဒေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရိ၊
ပဇ္ဇေန္နော ဟောတိ ပုဋ္ဌိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟိပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရ ဟက္ခေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမပ္ပန္နော၊
န တံသိပ္ပံ န တံဓနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဋ္ဌမာလံ၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝီ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟု မညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆။ ခုဋ္ဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

- ၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိမာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော၊
ဗျတ္တကော ပူဇတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။
- ၁၈။ မာတာ သတြ၊ ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော၊
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ၊
- ၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကောအဉ္ဇနံ မိဂဇ္ဈိယံ၊
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိတာဝေ။
- ၂၀။ န ရသံ အ ကောတဗ္ဗလံ၊
အဓနဿာ လကံတဗ္ဗိ၊
အလောဏကန္တ၊ ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဏ္ဍသာ သုတသဗ္ဗန္ဓော၊
သုတ ပညာယ ဝစုတိ၊
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော၊
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဋ္ဌါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ယံနော ဂေါဏသမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
 နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
 နစ အတ္ထ-သမံ ပေမံ၊
 နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေန ကာကာနံ၊
 သီဟော ဂုန္ဒံ န သောဘတော။
 ဂဠုတ မဇ္ဈေ တုရင်္ဂေါ၊
 ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုဉ္ဇ မပိ စေ ဝိည၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဇိဝှိ သူပ-ရသံ ထယာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္ထ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
 ပုဏ္ဍိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊
 ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
 သရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝဇာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

လောကနိတိ ဝါဠု

၂၉။ ဝတ္တာ နုရုဝကံ ဝါကျံ၊
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ၊
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ-ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ-ဗလဿ ဟတာနရာ၊
အ-ပညဿ ဝါကျကထာ၊
ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊
အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော၊
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိမံ ဟိနလက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟံဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော၊
အပ္ပ ပူရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
အပ္ပ ခီရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥဗြေ သိဟေ၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ၊
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတ္တာ၊
ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥဗြေ သိဟေ၊
သုကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။

မှီး
ဆယ်စောင်တွဲ

ဗိဇ္ဇာရေပိ သဒိသေ ဗျဇ္ဈော၊
သဗ္ဗဓိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ နတိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂဇ္ဇာ ဣဝ ကိံသုကာ။

၃၇။ ဟိန ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယောသိဿော သိပ္ပလောဘေန၊
ဗဟု ဂဏှတိ ကံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုပ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘ ဃဋ္ဌတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုနိကာရဏာ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၄၀။ တက္ကရဉ္စ ပလာသေန၊
ယောနရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရဝသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ နိဋ္ဌိတံ။
----- ၀ -----

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သတ္တိရေဝ သမာသေထ၊
သတ္တိ ကုဗ္ဗေထ သန္တံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရ ပက္ခာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇန ဟာယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာပက္ခာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ ထုဇန ဟဒ္ဓရာ။

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တရ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
 နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ၊
 သန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆာ၊
 ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော နဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟော နာမ ဇိဆုစ္ဆာပိ၊
 ပဏ္ဍာဒိနိ န ခါဒတိ။
 သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
 နာဂမံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊
 ကုလ ဝံသ သုရက္ခတော။
 အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
 ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
 တတော စန္ဒဝ သီတလံ။
 စန္ဒနံ စန္ဒ သီတမှာ၊
 သာဓုဝါက္ခံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
 မေရုရာဇာပိ နမတိ။
 သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
 ဝဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
 ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
 သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
 တတော ဥာတိ မာတာပိတု၊
 တတော အာစရိယော ရညော၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓါ။

၅၁။ ဘမယာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ၊
 မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
 ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ၊
 ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊
 ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
 ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ၊
 ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
 သုဘာသာစ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သုရ မိစ္ဆန္တိ၊
 မန္တိသုခံ ကုတုဟလေ၊
 ပိယဉ္စ အနုပပါနေသု၊
 အတ္တ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
 ဒန္တံ ဒဿန္တိ ဟိသိတုံ၊
 ဒုဇ္ဇနော သုဇ္ဇနံ ဒိသ္မာ၊
 နေကဿ ဟိသ မိစ္ဆတိ။

၅၆။ ဓာတ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ။
ဆဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတှာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣဿရော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရဿဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမှိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသမ္မာစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သောပိယော ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသ ဂိသ မိစ္စာဟု၊
ဇန သဿာ ဥစ္စယေ။

လောကနီတိ ဝါဒ်

ဝိသံ ကေဝံ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘန္တိ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေန ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပဗ္ဗိ သာဓုနံ၊
ကူဗေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟံအပိ အသာဓုနံ၊
နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နောနဇ္ဇာ၊
ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နောဖလံ။
ဇာယန္တိ ကုစိ နော မေဿ၊
ပရတ္တာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပထေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတမ္ပိ ဝိနာတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္တိယာ ပုရိသဿဝါ။

၆၇။ အသန္တဿ ပိယောဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

—.....၀.....—

၃ - ဗာလဒုဋ္ဌနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗေခ၊
ခလော ကောတု ဟလံ ကရော၊
သိရဿ ဝဟမာနောပိ၊
အဗုပ္ပရော ဃဋ္ဌော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော၊
မန္တော သဓမ္မဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေခုပသမ္မတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ ဟေနသော၊
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဇ္ဈံ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ၊
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊
ဇထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

လောကနိပါတ် ဝါဠု

- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟသာ ဝိနွတေ ဓနံ၊
ကာယဿ ဘောဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မှုသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနယော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟုဏော။
- ၇၄။ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒိဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္ပံ အံဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒွေိသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေသံ၊
ခလ ဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆။ နတ္တ ဒေသံ ပရေဇညာ၊
ဇညာ ဒေသံ ပရဿတု။
ဂုယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရ ဒေသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတံ။

၇၈။ လှံ၌ အထွေ့ ဂဏှေယျ၊
 ထ၌ အညလိ ကမ္မုနာ။
 ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မုဠ၊
 'ယထာ ဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
 ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
 အ-ဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေယ ယထာ မဓံ။

၈၁။ ခန ဟိနေန စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ ခါရာ သဟော ဒရာ။
 ခနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
 ခနံ လောကေ မဟာ-သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
 ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာမိတ္တံ၊
 ခါရုဉ္စ ဝိဘဏ္ဍယေ။

၈၃။ သော ဝန္တု ဧဟံ ယိတေ ယုတ္တော၊
 ပိတရော ဟောတိ ခေါသကော၊
 တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ပိသာသော၊
 သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
 မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ၊
 ကခါမိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
 သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊
 ပုန သန္တိတု မိစ္ဆတိ၊
 သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊
 ဂစ္ဆော ဇာဿတရိံ ယထာ၊

၈၆။ ဝဟေ အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
 ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ၊
 တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
 သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
 ရောဂ သေသော တထေဝစ၊
 ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊
 တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊
 ဝါစာ စန္ဒန သိတလာ၊
 တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊
 ဟံဒယေတု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
 နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
 တတော အ-ပဂ္ဂဏှိ သာမိံ၊
 နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
 သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
 ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
 ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
 ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
 ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
 ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုန္တိက္ခေ၊
 ဗျသနေစ သတြှ ဂဟေ။
 ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
 သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သိတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊
 ဖရဿော အပ္ပမိတ္တကော။
 ဥပမံ ဧတ္ထ ဥာတပ္ပံ၊
 သူရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။

၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ကေမာသာ သုဘရိယာ၊
အစုမာသာ သိယာ မလာ။

၉၈။ ဟိ ရမတိ ပင်၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊
ခု ရမတိ ခံ။

၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတ ယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုဏာ ဂတာ သူရံ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။

၁၀၀။ ခြံ-တြိ-ပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရ ခြံ-တြိ တိက္ခ။
သကုဏော ခြံ-တြိ ပတိ ပါသဉ္စ၊
ကတ မာယာ ဗဟုတရံ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပဓါနော၊
ဣတ္ထိ သူစိ သုတ္တံ ယံထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝက် နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဠမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလီ ဥဿူယ၊
ဘာဏိနိ ပဿတဏှိ ဗဟူပါကတ္တနိ။
အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရဂေဟဝါသီ၊
နာရိ စတ္တာ ပုတ္တသကံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မန္တေသု ဇနိ ကန္တိနိ၊
ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိ ဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
ရူပိသု သိက္ခိ သုပ္ပနေသု၊
ခမနိ သာနာရိ သေဋ္ဌိကံ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒီဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ ဂ္ဂုကေသိ သမပန္တိ ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရနာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
ဟိနု ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
ဇေဋ္ဌပဓါနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥဣပ္ပဓါနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣဇ္ဈေ ပုရိသံ နာရိ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ ခါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ခေါတ ပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေတိ တိဗ္ဗရတ္တနိ။
တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဓဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

.....၀.....

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကော ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
သရာဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ နေဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒိ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ သရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ သုညံ ခလိဒ္ဓကံ။

၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိနိဗ္ဗိမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမဇ္ဈံ ဣစ္ဆာဂဓတ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဋ္ဌာစ ဂဏိကာ၊
နိလဋ္ဌာစ ကုလဓိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရှဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာကရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၂၀။ သင်္ကီ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သင်္ကီ သမဏ ဗြဟ္မဏာ။
သင်္ကီ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
သေဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္မကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဇနော တံပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနယတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊
ပရလောကံ အ မောဟံဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗျော၊
အစွေက ပါဏဟရာနိ။

- ၁၂၆။ ခုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါဓသာ၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ သရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဝေ န သံသယော။
- ၁၂၇။ သမ္မုဋ္ဌ သိဿော ပဒေသေန၊
ကုနာရိ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောယျ ဝသီဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိဿာ ပါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ယဿ ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယ ဒါနေန၊
သစ္စေနာဠိက ဝါဒိနံ။
- ၁၃၀။ အဒန္တ ဒမန ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓက။
ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိစ။
- ၁၃၁။ ဒါနံသိနေဟ ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါန ယဿာယိ ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရ ကပဏောသဓံ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၃၂။ ဗဟုနမပ္ပသာရာနံ၊
သမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋဓတ ယောတ္တံ၊
ဧတန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
- ၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံကရိယတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမဘောဂံ ကုဝါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္တံ သဗ္ဗလေကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကဓရ။
- ၁၃၅။ နဓမ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော၊
သော သာမိကော မယျန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။
- ၁၃၆။ နာတိဉ္စရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစွာ သန္ဓော ပဝါတဓက။
ဥဇ္ဇကေနာတိ နိန္ဒေစ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇေ သေဝကော၊
ဣန္ဒြိယ သံဟတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ကုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊
နသောဘတံ အနိဿယော၊
အနုဂ္ဂမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။
-----O-----

၇ - ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိဿော ကုတော သီလံ၊
မံသ ဘက္ခော ကုတော ဒယာ၊
သုရာ ပါနော ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘော ကုတော လဇ္ဇာ၊
မဟာတန္ဒော ကုတော သိပ္ပံ၊
မုတာကောဓေါ ကုတောဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလောစ၊
သမဇ္ဇ စရဏဂံတော၊
စိန္တာ ဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေဒုစ၊
သဉ္ဇရတိ ဘယာ တိတော၊
ဝနေ ဝနစသီ ယာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုခဋ္ဌာ၊
ဣဏဝါ နိဿု သေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိဿွ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယော။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိဿွ၊
အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော၊
သတ္တေ တေ သတ္တ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇါန္တ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဒါနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောမိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တဿှာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ ဇာတိကော၊
တတော ဝုစ္စ မနောပါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တံ ဂရုကာ၊
 တတော ဒေဝါန စိက္ခဏ၊
 တတော ဝုဇ္ဈာနမောဝါဒေါ၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစန၊

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏေ ဟတ္ထော၊
 ခါသော ဧတ္ထ ဂဏိဋ္ဌကော။
 ကဏ္ဍဃာနာန မက္ခိနံ၊
 ဝါမံ ဟတ္ထော ပါဒ ခါသော။

၁၄၉။ တမ္ပုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
 ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
 မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
 အဂ္ဂိဓ ကာလကဏ္ဍိ။
 တာနိ ဘုဒ္ဓေယျ ဆိန္ဒိတော၊
 သိရိဝေ ပဝစုတိ။

၁၅၀။ သမ္ပုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မဝ၊
 အစ္စု ရက္ခောစ ဝိဿဏော။
 တသ္မာဟိ တေ ပူဇယန္တု၊
 သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏေဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
 ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ၊
 တသ္မာဟိ မာတာပိတူစ၊
 မာနယေ သက္ကရေယျစ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတု မသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂူရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိ သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊
သောရိ အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဠမိယံ ဂူရုဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဓသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
န လာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒဿဉ္စိန္တံ ဩဓိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဒေ ကုလအတ္ထံ ကေ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒ အတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇေ။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကံ ပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနော၊
 န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
 နဇ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
 န တတ္ထ ငသန ကဓေ။

၁၅၉။ စရထျေကေန ပါဒေန၊
 တိဋ္ဌထျေကေန ပဏ္ဍိတော။
 အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
 န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
 ဒုတေသု အပစာရေသု၊
 စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။

၁၆၁။ ခိုဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
 ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
 ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယမော၊
 ကာမောတုဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆ၊
 ဝိဇ္ဇေဓာ ရံသဝါဂ္ဂတော။
 တထာ သု မေတ္တကော သာဓု၊
 ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
 သမဏော သုတ သီလဝါ၊
 တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
 ရပ္ပံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဗ္ဗာယ မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာနံ မလာ သရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝသန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဓါနာဘိ။

၁၆၆။ နဝဒဋ္ဌိ ဝေင် ဝီရာ၊
ဝယမိ သု သဗ္ဗကမ္မေ။
နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္ပံ
အ - ဖလံဝေ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိဇ္ဈပံ နိဗလံ သမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊
ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနိတိအနက်

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဒဋ်၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနိတိ၊ လောကနိတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံဓေပံ သံဓေပေနေ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့ ။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နိတိ၊ နိတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ ခိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိတိ၊ နိတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဥာဏိ၊ ပညာရှိသည်။ နဟာတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလုသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အနုဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းမရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာအဘယ်မှာ

ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာသောသုအား။ ကုတော
ပုည၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊
ကောင်းမှု မရှိသောသုအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထိ၊ ခရီးသိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဇောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏ္ဌိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊
တမလွန်ဘဝ၌။ သုခေါဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင် ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏
ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။
နိမိပယေ၊ ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝိမ္ဗိကေ၊ တောင်ပို၌။
ဥဒကဓိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျန်များစွာ
ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိဣဝံ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ သိပ္ပံဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပ
ကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊ တောင် တောင် ဟူသမျှ၌။
နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ ဆင် ဆင် ဟူသမျှ၌။
နမုတ္တိကံ၊ အမြဲ တေမရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။

နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ၊ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း၊ အရပ်တိုင်း၌၊
နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သုခမိန်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊
စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊
သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။
မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္ထဗွဝ၊ သွား
ရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊
အာရဟံ - အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်း တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဿ၊
အမျက်ကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊
ဤငါးပါးတို့ကို၊ သိနေ-သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ
အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊
ဓမ္မသတ် အတတ်၎င်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်း အတတ်၎င်း။
ယောဂါစ၊ တစည်းစူးဆောက် အတတ်၎င်း။ နီတိစ၊
နီတိကျမ်း အတတ်၎င်း။ ဝိသေ သကာစ၊ ယာယီ၊ ယတြာ
စသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်၎င်း။ ဂန္ထဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်း
စသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်၎င်း။ ဂင်္ဂိကာစေ၊ လက်ပစ်
အတတ်၎င်း။ ဓနုပေဒါစ၊ ခူးလေးလင်းလေး အတတ်၎င်း။
ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်း အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊
ရယ်ရှင်မှုအတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ပေဒင်အတတ်၎င်း။
ဗာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊
ဆန်းကျမ်း အတတ်၎င်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်၎င်း။
မန္တာစ၊ မန္တာန်အတတ်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်
၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်
ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမှုကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်း။ မေးမှုကား။
ပဇ္ဇန္နော၊ မိဃ်းကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊
သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေး
သော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုဗ္ဗိ၊ ဈေးဝှာလည်း။
ဘဏတေ-ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္တကေသု၊ ပေတို့၌။
ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ပရဟတ္ထေသု၊
သူတပါး၏ လက်တို့၌။ ယံဓနဉ္စ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်၎င်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပဓန္န၊
ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်။
နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဉ္စ၊ ထိုသူတပါးလက်၌ရှိသော
ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်
ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒုဒုကြာကို မြင်သဖြင့်
သိအပ်၏။ ကုလပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။

ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမှုအရာနှင့် နှုတ်အမှုအရာ
အားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏
သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား၊ ကထိတ
ဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝီယာပမာဏံ၊
မြေကောင်းမကောင်းကိုကား၊ ဝိဇ္ဇာမိလောတံ၊ မြက်ညှိုး
မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿတော၊ နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊
သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊
မာန်ရှိတတ်၏။ ကိဝိဝါ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူသူကား။
သိန္နု၊ စကံ၊ သမုဒ္ဓရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။
မဏ္ဍုကော၊ ဘားသို့ငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊
ရေကို။ ဗဟုံမညတိ ဟူဝါ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။
နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ့။ တတိယံ၊
တတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ့။
စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံ၊ ကရိယတိ၊ အဘယ်
မှလျှင် ရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်
ကုန်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိ
သနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။
ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တာ၊ အတတ်
ပညာမရှိသောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း

ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။
လောကေ လောကဉ္စ။ ပူဇိတော၊ သူတပီးတို့ ပူဇော်
အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊
ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊
ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင် အဘသည်။ ဗာလော၊
သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။
သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အဘ
သည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ
မရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။
ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။
နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို
မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စီမ့်ချန်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊
သမင်တို့၏ ဓျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အသူ မျက်စဉ်းခင်၍
ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင်
ကြည်ပချေ၏ရှင်။ ပလ္လလေ၊ ညံ၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။
ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။
သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် အနံ ကောင်းတို့၏
ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော
သည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊
အရသာမရှိ။ အနုဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတဗျ၊
တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။
အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်
လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော
သူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဗျူကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊
အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာအား
ထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။
သုတပညာယံ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏။ ပညာယံ၊
သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။
ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါ
ဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနာနံ၊ အစာ
စားခြင်းသည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း။
နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏေပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေဝိ၊
ယောက်ျား၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ
သည်ကား။ ပေါဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊
အထူးပေတည်း။ ဟိနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်နဲ့သူကား။
ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘပေ၊ ပြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်
တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပ္ပ၊ ရန်သူမည်သည်။
နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊
ချစ်သောသူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်
တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။
ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုဇ္ဈံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်း
သည်။ ဂဠုဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်
ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊
အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်
သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်
ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊
ဟင်း၏ အရသာကို။ န ဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့
သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မဟုတ္တမပိ၊ တစေမ္မလည်း။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်း
ကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊
သိ၏။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိတ္တံ၊
လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိ
ယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့ အဘူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကား မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖေကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနနာသည၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း ကို၎င်း။ မနောတာပည၊ နှလုံး ပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဗုဒ္ဓဓိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္စနည၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနည၊ မထေမဲ့မြင် ခြင်းကို၎င်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ဘင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေး အခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကို၎င်း။ သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရ သော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အား မရှိဘဲလျက်။ ဟတာနရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလား

သောသူ။ ဣမေ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်
တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဝါယံ၊ သူခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊
သူအိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ၊
ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ဟောပြောတတ်သောသူ။ အတ္တ
ဂုဏံ၊ မိဂိုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်
သောသူ။ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိနုလက္ခဏံ၊
သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟု
ဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာ
နည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။
အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘေ၊
ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝိ၊
နှားမသည်။ စလေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမှ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။
ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော
သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ
ထင်ခြင်းကြောင့်။ ခီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေး
လတ်သော်။ ငယေငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့
ဟုကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊

အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမှ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ်ဟူကောင်း
အံ့လော။ ဗိဇ္ဇာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊
အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမှ။ ဗျဇ္ဇေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့
လော။ သဗ္ဗဓီရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ သည်လည်း။
သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို
မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာ
သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှ
ယုတ်နဲ့မှုစား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်းကို သုကာ၊
ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဏဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့
တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏
အမတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား
ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊
ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟု၊ များတတ်၏။ တဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊
ယောက်ျားတို့စား။ န မညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိသော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလော
 ဘေ၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟု၊ အထူးထူးအပြားပြား
 များစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိသော၊ ထိုတပည့်
 သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။
 ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ့အကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊
 ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
 ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိန်သောငှါ။ ဃန္တတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊
 ဘင့်တယ်စိန်သောငှါ။ ဃန္တတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
 သည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်
 ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ န ဃန္တတိ၊ မပုတ်
 ခတ်။ ဝုခိုကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဃန္တတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဉ္စ၊ တောင်
 ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊
 ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဝေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်း
 သည်သာလျှင်။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊
 လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့
 သည်လည်း။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊
 လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓီရူပသေဝနာ၊
 ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက် မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊
 မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခန်းသည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂ - သုန္ဒရီ ကဏ္ဍ

၄၁။ သဒ္ဓိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်။
သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ သူတော်ကောင်း
တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။
သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊
သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊
ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
စဇ စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်
သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်
လော့။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။
ကရ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏
မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ သရာဟိ၊ အောက်မေ့
လော့။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊
အပ၌။ ရတ္တကမေဝ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။
ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊
အပ၌။ ကဏ္ဍကမေဝ၊ ဆူးသာ ထင်ကုန်၏။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊

ထိုအတူ။ သုဇနဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံး
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊လောက၌။စန္ဒနတရ၊စန္ဒကူးပင်သည်။
သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။
နဇဟာတိ၊ မစွန့်။နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ဂတောပိ၊
စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏
မျက်မှောက်၌။ လိဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။
ဥစ္ဆာ၊ ကြံသည်။ ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တာရားစက်၏ အဝသို့
ရောက်သော်လည်း။ မရရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။
နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ပဏ္ဍိတဇနာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း
သည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းတရားကို။ နဇဟာတိဝေ၊ မစွန့်သလျှင်
ကတည်း။

၄၆။ သိဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃတ္တာပိ၊ မှတ်
သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက် ဝသည်တို့ကို။
နခါဒတိ၊ မစား။ သိဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့ မည်သည်ကား။
ကံသောစာပိ၊ ကြုံလှိသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။
နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော်။
ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို ဝေခွဲတတ်ထ
သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊
မိမိသည်။ ဒုက္ခပက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း။ဟိနကမ္ပံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ ဇေဋ္ဌဝ၊ လ၊ သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနု စန္ဒသီတော၊ စန္ဒကူး၊ လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း သည်လည်း။ နမတံ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဝိပရိတံ၊ မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ဗုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဥာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်

သည်။ အနေကခါး၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်၊ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။

၅၁။ တမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့
သည်။ ပူတိ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊
သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိရာ
ကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊
မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ
ဟိနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်း
သော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော
မာတာပိတာဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊
မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒုက္ခိရိယာစ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာ
သာ၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘ
မြတ်သောသူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်
ရှိ၏။ ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှု
ကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။
သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်

ဖြစ်သောအခါ၌၊ မဇ္ဈိသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။
ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အနုပါနေသူ၊ ထမင်း အဖျော်
ကောင်း အသောက်သော အခါတို့၌၊ ပီယံ၊ ချစ်သော
သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အဗ္ဘုကိစ္စသု၊ အနက်သဒ္ဓါ
ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေး
တကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။
ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ ခန္တံ၊ သွားကို။ ခဿေတိ၊
ပြင်းခုဇ္ဇနေ၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္ဆာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှ
တို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစကာရာ
ပေသိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။
သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္တော၊
ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အနု
တပ္ပဟိ၊ ဝူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။
ဝိဟိတော၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။
နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူကျေးဇူးကို ဆိုတတ်
သောသူကို။ ဣဿယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သောသူတို့၏။ ဇရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။

ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တေံခန္တိံ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္ဓေ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိသင်္ကတေ၊ မစင်အတိပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမ္မိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝါဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မပြတ် ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပံစ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက် မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊ ကိုယ်အောက်နှိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသဏ္ဌတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသဏ္ဌတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံ ဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို ရှက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဗုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေဓံ၊ နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူကပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိသယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဇလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဿ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကုစိ၊

အချို့သောအရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သဘံ၊
သုတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊
သုတပေါ်တို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယျ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျ၊
မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တေယျ၊
မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာ
လျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာ ကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်း
နှိုးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဗ္ဗစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်
တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအား
၎င်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ ဘောဝါ၊
စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်
မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။
နကုရုတေ၊ မပြု။ အသတိ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့
သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။
.....O.....

၃ - ဗာလဒုဠန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန် ချစ်အပ်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစုပ္ပရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော။ သဒဋ္ဌာယထာ၊ အိုး ကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ် အုတ် ကျက် ကျက် ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေ၊ မြွေသည်။ ဒုဠော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဠော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေ၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဠတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သောသပ္ပေ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသဓေဟံ၊ မန္တရား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဧဝံ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။
မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌
ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုး
ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
န သာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ
နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊
ရဲသို့။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်
ကား။ မုသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဝါနယော၊ မျောက်တည်း။
သကုဏေ၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ ခိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌
သည်။ ဒိဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။
ယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒိဃာ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။
ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာခရီးသည်။
ဝိဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သောဘာတောရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္ထံဧဝ၊ နှမ်းစေ့ ခန့်မျှသာ

ရှိသော၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
မျှလောက် ရှိသော၊ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား၊
န ပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိ အပြစ်ကို၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ၊ မသိစေရာ၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ၊
သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝေ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
ကုမ္ဘာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို၊
ဂုယန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက် ကုန် သ ကဲ့ သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ
အပြစ်ကို၊ ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါး
တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း၊ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူ
ကား၊ ပသံသံဿ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို၊
ဒိယတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေ
နေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်၊
သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် ထပ်မက်မောခြင်း ရှိ သော သူ ကို၊
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သောသူကို၊ အဗ္ဘလိကမ္မုနာ၊ လက်အပ်
ချီသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား၊
ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်
ဆိုသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရ၏။

ဗာလဗုဇနကဏ္ဍံ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော
အဇဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်။
ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။
အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်
လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။
ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို
မဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌
ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို။
ချေတက်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်
အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြည်ရာသကဲ့သို့။
ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊
အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား
မယားတို့သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအစ်ကိုတို့
သည်၎င်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေဝ၊ ဥစ္စာ

နို့သောသုတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊
လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်ခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။
ဘယာဂတေ၊ ဘေးရောက်သော အခါ၌။ ဇာနေယျ၊
သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပ
ကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသောအခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။
ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှ
သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊
အဆွေခင်ပွန်း မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါ
သကော၊ မိကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။
ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။
သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယား
မည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကခါစိ၊ တရံတခါ၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊
ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိကျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သက်၊ တကြိမ်။ ခုဋ္ဌတံ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿခိုရ်မြင်းကို ဖွားအံ့သော မြင်းမတို့ကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမော၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။ ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ ခီးကြွင်း၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ နားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ၊ ပဒုမံဣဝ။ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကားသည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဘဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေဘတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏှ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးဆယ် ရှိသောအရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟတ္ထိ၊ ခန္တိ။ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟသေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုခါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကို၎င်း။ ကုခါသဉ္စ၊ မကောင်းသောကျွန်ကို၎င်း။ ဣရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌၎င်း။ ဒုတ္တိက္ခေစ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ် ဖျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း။ သတြ၊ ဂဟေ၊ ရန်သူမိသော

ကာလ၌၎င်း၊ ရာဇဝါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌၎င်း။ သုသာ
နေစ၊ သုသာန် တစပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။
တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့ သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကား
ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော
သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိ၏။
ဗရသော၊ ကြမ်းကြုက်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊
နည်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒရာဇ္ဇနံ၊ နေခင်း
လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥာတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခင်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..... ၀

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။
သဒ္ဓံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရိရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်း
ကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊
ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။
ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊
အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊
ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိမှသာ
လျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္တိစ၊ မိန်းမတို့
သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊
တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသောလေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ကေမာသာ၊
လင်နှင့်တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
ကား။ အစုမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊
ယောက်ျားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်း
ကား။ ခံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အဏ္ဏံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှု။
ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။
ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။
သုရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။
ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟ
မာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတြိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရဒွိတြိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတြိပတိ၊
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကု
ဏောစ၊ ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟုတရံ၊ ပြုအပ်
သော မာယာ များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဈနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာ
ဏိကာ၊ ခကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊
မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်
နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်
မောတတ်သောသူကို။ အဓုဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေ
သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်
သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်း
တံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။
နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှ
ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊

မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော၊ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေ့အပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမူကား။ သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓါနော၊ ပဓါနတည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမမူကား။ သူစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၌ချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနံ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ပပ်သိမ်းသောတောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကဇေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလံ၊ ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿုယဘာဏီနိ၊ ငြူစူစောင်းခြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှံ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနိ၊ များစွာလည်း ချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသိ၊ သူ့ အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတော့သူစား
 စားသောအခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသူစ၊ အဝတ်တန်းဆာ
 ပြုပြင်ဆင်ယင်သော အခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။
 ကန္တနီ၊ နှစ်သက်သူ ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှို့ဝှက်
 အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။
 ဘဂိနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊
 အမှုလုပ်သောအခါတို့၌၎င်း။ ပတော့သု၊ လင်၏အပါးသို့
 သွားသောအခါတို့၌၎င်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊
 ရိုသေစွာ ပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။
 မန္တီ၊ တိုင်ပင်တက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။
 ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို
 ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်
 ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊
 ထိုမိန်းမကို။ သေဠိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ မညာရှိတို့
 သည်။ ဝဒန္တီ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။
 ကာယဿဘောဒါစ၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒီဝေ၊
 နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ သုဝတံ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
 ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏။ မိဂက္ခီ၊ သမင်မျက်စိ
 ကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်း
 တင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွားမောင်း
 ကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်
 ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော
 အဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။ သမပန္နိဝန္တီ၊

ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရ
နာဘီ၊ နက်သောချက်လည်း ရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော
အလေ့ အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမ
ငယ်ကို။ ဟီနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊
ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟော၊ ဆက်ဆံ
ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒဉ္စတု၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ သရဒဉ္စတုသည်။ ပခါနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား
တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပခါနံ၊
မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။
ပခါနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာ
ဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပခါနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊
ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။
ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိဣဝ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျံ၊
အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။
ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
သောပေါသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို။ ဓေါတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊

ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမ၊ ညွန့်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊
ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရူယ်လွန်ပြီးသော၊
ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိဗ္ဗရတ္တနိ၊ တည်သီးမျှ
ငယ်သော သားမြတ်ရှိသော၊ ယုဝတိ၊ မိန်းမပျိုကို။
အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ ထဿ၊ ထိုမိန်းမပျို
အား။ ဣဿ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့ မည်ကို မနာလိုခြင်း
ကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို
သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။
မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အဇာနည်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ကေယာမံ၊ တယာမ်သာ။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမ
ညေဝ၊ နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာ
ဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာ
မောဝ၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစ
ကောတု၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊
လေးယာမ်စလုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူ၎င်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ
၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ နဒီ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။

ဝေဠော၊ ဆေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။
နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့
တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစ
ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
မျှပင်။ နဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင့်စိမ့်သောသူလည်း
မရှိ။ တဩ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိ
သော။ သရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ် ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊
မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ ထိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။
အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။
သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဓတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊
အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဗျံ၊
အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။
ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္တိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊
နေရာ၏။ ရာဇမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို
ရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဠော၊ မရောင့်ရဲမှု။
နဠော၊ ဗျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေ၌နင်း ပြည့်ရှင်မင်း

သည့်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။
နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။
နိလ္လဇ္ဇော၊ မရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊
အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော
သူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇော၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊
သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမော၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြား
ခြင်း၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဓေါ၊
ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယော၊ သနားခြင်း၎င်း။
ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်း၎င်း။ ခဘော၊ ဤခြောက်ပါးတို့
ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့
သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏ
ဗြဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
ဧသ ဧသောဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။
သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ အလသော၊ ပျင်းသော။
ကာမဘောဂံ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နုသာဓု၊
မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နုသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မ
ကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။
နုသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊
အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိ
သည်လည်း။ နုသာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီး
အကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ ဗျားကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ
ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္ထံ၊
အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊
ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနယတံ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခုန်
အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာကုန်မကုန်
ကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။
ကကာကတံ၊ အမှုထမ်းသည်မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာ
ရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊
ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ အတ္ထံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိ
တောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

ဟုတာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မခိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။ အာပေါ၊ ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မုဋ္ဌော၊ သူမိုက်ကို၎င်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကိုချုတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ၎င်း။ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကိုစေသောသူ၎င်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စု - ဝေ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ နသံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဋ္ဌသိသော၊ ပဒေသေန၊ မိုက်လှစွာသောတပည့်ကို အလွယ်တကူသင်ကြားသဖြင့်၎င်း။ ကုနာရိ ဘရဏေနေ၊ မှတ်စုသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသေတံ သမ္ပယောဂေန၊ မသုတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နစ်တတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည် မည်၏။ တယာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့် တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည် မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည် မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊ မတော် မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္ဇ၊ ဝန်တို သောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေ တတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသောအကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်း ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား

ကြောင့်၎င်း။ ဥဏ္ဏမန္တ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်
နိုင်ကုန်၏။ နမန္တစ၊ မိမိသို့လည်း ရုံညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
သိနေဟဘေသန္တံ၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊
ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနောသမ၊ မုန်းစေတတ်သော
ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယဿသိဘေသန္တံ၊
အခြံအရံများသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။
ကပဏောသမံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ သောကေ၊ လောက၌။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။
အပ္ပဿာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော သူတို့အား။
သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်
သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မျက်ဖြင့်။
ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်
ဖြင့်။ နာဂေါပံ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ခွဲနိုင်သလျှင်
ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္တော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်း
နိုင်သောမင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ၊ ကရိယတိ၊
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သောအရပ်၌။
ဇလိတော၊ ညီအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊
အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဇ္ဇေ၊ မခံ
စားရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကိရင်း။ ရသဘုတ္တိံ၊ ဝါ၊ အရသာ

စားခြင်းကို၎င်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာ
ထုံခြင်းကို၎င်း။ ဝတ္တံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊
တန်းဆာဆင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊
မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ၊ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်း
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊
ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ သေဝါ၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊
အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။
သုဋ္ဌာပယေ၊ ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောက်ျားသည်။ ရညော၊
မင်းအား။ အထိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊
မခစားရာ။ အစ္စာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခ
စားရာ။ ဥပ္ပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။
ဥဇုကေ၊ ရွှေ့ရှု၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊ အလွန်
နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေစ၊
မြင့်သောနေရာ၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊
ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝံ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်း
လျက်။ တိဋ္ဌေ၊ ထည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့်
တူသော။ ဂုဏောပံ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမှု။ နသောဘတိ၊
မထင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဂ္ဂမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရှေ့ကို။ နိဿာယ။
မိမ္မသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿ၊ မိန်းမနှင့် နီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ဘိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။
မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊
အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေ
သောက်ကြူးသောသူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကား
မှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌။
ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒြေ၊
အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်
တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက် ကြီးသောသူ၌။
ကုတောမနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ၊ သေသောက်ကြူးသောသူ
သည်၎င်း။ ဝိကာလော၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့
ရှိသောသူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏဂံတော၊ သဘင်အသွား
များသောသူသည်၎င်း။ ခိန္နာဝုတ္တော၊ ကြွေအန် အစရှိ
သော လောင်းတမ်း ကစားကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပ
မိတ္တော၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည်
၎င်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိစဉ်နှောသော သူသည်၎င်း။ ဣမေ၊

ဤသုတ္တံကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်၊ စိမ့်တို့၏၊ မုခံ၊ ဖျက်စီး
ကံသော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ အဒိက္ခာ၊ မရူဦးဘဲ၊ နဝတဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်၊ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ၊
နဝတဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ၊ ဘိတော၊
ကြောက်သော။ ဝနစရိ၊ တောမှဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။
သဉ္ဇရတိ ယထာ၊ ရှေ့နောက်ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇ
ရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက် ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊
သေသူဟူ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊
ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိ
တော၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ဗျာမိတော အနာနှိပ်စက်သောသူ။
မုဠော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြို့များသောသူ။ နိဿ
သေဝကော၊ မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ် စားသောသူ။ ဣမေ၊
ဤသုတ္တံတည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ ဥရတော၊ အဝေးကလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ကြည်
ရ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်မှုကား။ အဘိဟော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော
သဘောမရှိသည်။ ဟောတံ၊ ပြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်
ဩဇာသောသုဂ်း။ ခမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသုဂ်း။
သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်သောသုဂ်း။ ရောဂဝါ၊

အနာရှိသောသူ၎င်း။ အလသော၊ ဗျင်းသောသူ၎င်း။
ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှု
သစ်၌ မွေ့လျော်သောသူ၎င်း။ တေသတ္တ၊ ဤခုနစ်
ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ
ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလဘ၊ အိုလဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။
ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်မျှားသောသူသည်။
လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဈန္ဒ၊
အိုပဇ္ဈန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။
အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊
ပြည့်၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓါနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓါနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ
သည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်
သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
နဟိသမုဒပက္ခတေ၊ တဖန် မရှုကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနံ၊ ဓပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနံ၊ အမှု
တို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊
ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။
သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တဘော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတံ
ကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။
တဘော၊ ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗဒေနာဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘ၏
အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

တတော၊ ထိုထက်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
တော်၌၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုက်၊
ပေါ၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ အာစိက္ခကံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊
လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။
ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊
ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်
သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်၌
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထေ၊ ဤလက်၌လက်၌။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဿာနာနံ၊ နားနှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိ
တို့၏၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲ
လက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ ဓမ္မုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
ပတ္တေ၊ ထရုတ်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဗုလမ္ပိ၊ အရင်း၌။
ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမ္ပိစ၊
အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဍံ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာ
သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊
ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍ ဘုရားယု၊
စားပြားအုံးသိရိဝေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝစုတိ၊
ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည့်သာလျှင်။ သမ္မုပ္ပရက္ခော၊ သင်ပုန်းကို စောင့်၏။ ဝိဿဏောစ၊ ဝိဿဏိုးနတ်သည် လည်း။ အဗ္ဗုရက္ခော၊ ကမ္မလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပာရမ္ဘာ၊ အတတ် သင်သောသူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ ဝိဿဏိုးတို့ကို၊ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို၊ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ် ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟိနံ၊ ခပ်သိမ်း သော လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်ပေါသကာ၊ မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို၊ မာနဇယ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကဓေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင် သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်မာတု မံသံ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ ငွင်းကတို့အား။ ဒေဝ၊ ပေးရာ၏။ သောထေစ၊ ရေအယာဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ် ပညာစ၌ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊

အနက်နေ့နေ့သောကြာနေ့၌ သင်မူကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်
လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်းလာနေ့၌ သင်မူ
ကား။ နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊
စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မူကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မူကား။ ဂုရုဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်
မည်၏။ စတုဒ္ဓသ၊ လဆန်း တဆယ့်လေးရက် လဆုတ်
တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မူကား။ သိဿံဟန္တိ၊
တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်
လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မူကား။ သိပ္ပံ
ဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ၊ လပြည့်နေ့၌
အတတ်ပညာသင်မူကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကို
သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပာရမ္မော၊ အတတ်
ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဇ္ဈေ၊ မစားရာ။
နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊
ထိုအတူ။ နဘုဇ္ဈေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်
မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။ နဘုဇ္ဈေ၊ မစားရာ။ တြိ၊
သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဇ္ဈေ၊ မစားရာ။
ဘုဇ္ဈေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနယတိ၊
ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှါ။ ကေ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

ဂါမအတ္တံ၊ ရှာ၏အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ
စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္တံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရှာကို။
စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္တံ၊ မိမိ၏ အကျိုးငှါ။ ပထဝီ၊
မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့
သည်၎င်း။ သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။
ဂဇော၊ ဆင်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊
အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇေ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
ကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာ
သော ယောက်ျား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊
ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ မိမိကျင့်လည်ရာ အရပ်၌
သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမိပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ နမာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။
နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း
မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊
မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ သဘောကား။ ဧကေန
ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို
မျှော်တင်းသောစိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊
ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါ
သောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌပဟိ၊ ရပ်၏။ ပရိဋ္ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။

အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို၊
ဇဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနဓည ပယောဂေသု၊
ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း။
ဒူတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌၎င်း။
အပစာရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါ
တေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်
အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်း
ကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆ
လွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။
စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယမော၊ လုံ့လကား။
ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊
ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္စု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊
အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း
အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော
အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်း
ကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ် သည်လည်း။
တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍
ချီသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း

ကား၊ ဝိပရိတောဝ၊ အရင်းအစသောချို၍ အဖျားတိုင်လတ်
သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏိဇော၊
ကုန်သည်၎င်း။ အမစ္စော၊ အမတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊
အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမဏော၊
ရဟန်း၎င်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇောတေသု၊
ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်
လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယံသောသူအား။ မန္တာ၊
ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ
ဝီရိယမရှိသောသူ၏။ သရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်း
ပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊
ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊
ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊
မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကော၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လ
ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူငှို၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိရာနံဝ၊
ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊
ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊
ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပုဗ္ဗေါနာတိ၊ ရှေးကံသာ
မခါနဟု ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တံ၊
မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။
ဝါယမိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။ စေ၊

အကယ်၍၊ တံကမ္မ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့ဘဲ။
အလေဝေ၊ ရည်တိုင် အကျိုးမဖြစ်ရုံ သည်သာလျှင်
ကတည်း။ ကိံ ခေါ်သော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင် ယောက်ျား မိန်းမသည်။
နိစကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်မှု
ပညာ လက်မှုပညာအတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်
လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။
တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ် ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊
ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓန
မေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော
ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော၊ ပြုံးပြုံးကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခင်းကား။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..... ^

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇ္ဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောမိတော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတျ ဒုတိယာသဠေ၊
ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 သုဇနောကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊
 အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 ရာဇ ပကိဏ္ဍကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြီသော
 ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍ
 ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော
 လောကနိတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ
 သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်တော်ရှိသော
 မဟာ အောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။
 သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနိတိ
 နိဿယော၊ ဤလောကနိတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေ
 သတေဆနောတျ၊ ၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယသဋ္ဌေ၊ ဒုတိယ
 ဝါဆိုလ၌။ ကာလသံတ္တမ အာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော်
 ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနိတိပါဌ်အနက် ပြီး၏။

.....၀.....

၇ - ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က ဝါဠေသု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တ၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ
ထိ-သရဏ-သရဏာ။
တ္ထေ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ ကာလံ။
တေ အာယန္တ၊ ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရု ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြာဟ္မဏော။

ယံ အမွေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သဗ္ဗတ္ထိ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုနိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိသဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဿာ သုမနာဟောန္တု၊
သဟသဗ္ဗေဟိ ညာတိတိ။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ စောရတောဝါ၊ မနုဿတောဝါ၊
မမနုဿတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ ဥဒကတောဝါ၊ ပိဿာစ
တောဝါ၊ ခါဏုကတောဝါ၊ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ နက္ခတ္တ
တောဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတောဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ၊
အ-သန္တိဋ္ဌိတောဝါ၊ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ စဏ္ဍ-ယတ္ထိ-
အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-အဟိ-ဝိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပ-ဒိပိ-
အတ္ထ - တရတ္ထ - သူကရ - မဟိံသ - ယက္ခ-ယက္ခသာ - ဒိဟိ
နာနာဘယတောဝါ၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝ
တောဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏန္တု။

၁ - မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဣဒဿဟိ (ပ) တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိသာနိ ကတွာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓါနတော ပဋ္ဌာယတတာဂတဿ ဒသပါရမီ
ယော ဒသ ဥပပါရမီယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယောတိ
သမတိံ သပါရမီယော ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထ
စရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ တိဿော စရိယာ
ယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ
ပဓါနစရိယံ ဧဝံပလ္လက္ခေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏ
ပဋိပေခံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ
မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာ
ရန္တေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ
အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋီသတ သဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပတိဂက္ခန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

- ၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုတ္တိက္ခ၊
 ဆန္တုတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ မန္တာရဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၂၈။ ယဒနိဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
 ဘုဗ္ဗဒနိဝ၊ ယဒနိဓ အန္တဝိက္ခေ။
 သဗ္ဗေဝ ဘူတာဒ သုမနာ ဘဝန္တု၊
 အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။
- ၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာဗေထ သဗ္ဗေ၊
 မေတ္တံ ကရောထ မာနသိယာ ပဇာယံ။
 ဒိဝါစ ရက္ခောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ။
 တသ္မာဟိ နေရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။
- ၃၀။ ယံကိန္တိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသုဝါ ယံရဘနံ ပဏိတံ။
 နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏိတံ။
 တေေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏိတံ၊
 ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
 နတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္ဇိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 တေေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၃၂။ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏဿိ သုခိ၊
သမာဓိ မာနန္တရံ ကည မာဟု၊
သမာဓိနာ တေန သမော နိဗ္ဗာနံ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေရတနံ ပဏိတံ၊
ဘေဓန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။
- ၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ၊
တေ ခက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ။
တေသု ခိန္တာနိ မဟပ္ပလာနိ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏိတံ၊
ဘေဓန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။
- ၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ခဋ္ဌေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊
တေ ပဏ္ဍိ ပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
လဒ္ဓံ၊ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဒ္ဓမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏိတံ၊
ဘေဓန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။
- ၃၅။ ယထိန္ဒ ခိလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဘိမိ၊
ယော အရိယသဇ္ဇာနိ အဝေဝ ပဿတိ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏိတံ၊
ဘေဓန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘူသံ ပမတ္တာ၊
နုတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
ထယဿုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိစ ဝိပုမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရေတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒစေတသာဝါ၊
အဘဗ္ဗသော တဿပဋိစ္စဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုဓေ ယထာ ဗုဒ္ဓိတဂ္ဂေ၊
ဂိမ္ဘာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိ ဂိမေ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

တထူပမ် ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရည။ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
နန္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ဧဏံ ပုရုဏံ နဝနတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရုဏံ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိ။
တေခိဏ ဝိဇာ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဧရာ ယထယံ ပဒီပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနိမ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနိမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိင်္ကေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၃ - မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယမ္ပိစေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုက္ခော၊
 ဝိပိ ကိဉ္စိ နုဗဿတိ၊
 ဝေမာဒိ ဂုဏျပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရုဏီယ မတ္တကုသလေန၊
 ယန္တ သန္တံ ပဒိ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
 သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။

၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
 အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုကဝတ္တိ။
 သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
 အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နန္ဒဝိဒ္ဓေါ။

ပရိတ်ဌာ၊ ပါဠိတော်

- ၅၀။ နဝ ခုဒ္ဒ မာစရေင်္ဂိန္ဒိ၊
ယေန ဝိညာ ပရေ ဥပဝဒေယျံ၊
သုခိနော ခေမိနော ဟောန္တ
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေနေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ၊
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
ဓမ္မိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ခုရေ ဝသန္တိ အဝိခူရေ၊
ဘူတာဝါ သမ္ဘဝေ သီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရောပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတမညေထ ကတ္တစိ န ကိဉ္စိ၊
ဗျာရောသနာ ပဋိဃ သညာ၊
နာည မညဿ ခုက္ခမိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသ် ကေ ပုတ္တ မနုရက္ခေ၊
ဝေဗ္ဗိ သဗ္ဗ ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ၊
ဥဋ္ဌံ အဓေါစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရာမ သပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒောဝ၊
 သယာနော ယာဝတဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
 တေ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ သီလဝါ ဒဿနေန
 သပ္ပန္နော၊
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိဇာတုဂ္ဂတ္တံ သေယျ ပုနာရေတိ။
 မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
၀.....

၇ - ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒ္ဒံဝိယ။
 ယံ နာသေတိ ဝိသံသောရံ၊
 သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေ ဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဧပေထေဟိ မေ။
 ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတမ ကေဟိစု။

- ၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။
- ၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာစ ကေဝလော။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမော။
- ၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သဒ္ဓိသပါနိ။
အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒိ၊
ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗ္ဗ မုသိကာ။
- ၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပရိတ္တမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တာနံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ဓမ္မသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၅ - မောရသုတ်

- ၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာဓေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
 မဟာသတ္ထံ ဝနေ စရာ။
- ၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏ္ဍိတံ၊
 ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ဒိဇယံ။
- ၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ ဝဗ္ဗဒမ္ပေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တိ။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
 မောဇော စရတိ နာနာ။
- ၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလသန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်

- ၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာဓေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ ဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဝါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၄။ အတ္ထိလောက သီလဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုတ္တယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

- ၇၅။ အာဝေဇေတော ဓမ္မ ဗလံ၊
သရိတော ပုပ္ဖကေ ဇိနော။
သစ္စဗလ မဝဿာယ။
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။
- ၇၆။ သန္တိပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တော။
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။
- ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠဿ ကရိသာနိ၊
ဉာဏံ ပတော ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမေခ နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စ ပါရမီ။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..... ၀

၇ - ဓဇဂ္ဂသုတ်

- ၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မမိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗပဒ္ဓဝ - ဇာလမှာ၊
ယက္ခ စောရာဌိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ ကံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ ခေ သုတံ ကေ သမယံ ဘဂဝါ
သာဏိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တဩခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါ
တိ၊ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသု၊
ဘဂဝါ တေဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါ
မော သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ၊ အထခေါ ဘိက္ခဝေ
သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ ကာဝတံသေ အာမန္တေ
သိ၊ သစေ ဝေါမာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ မေခဝ
တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မမံ ဟံဝေါ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံဘိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
လောမဟံသောဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေမေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ
ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ပဇာ
ပတိဿ ဟိဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အဏ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ
လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန
မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ
ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ်၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတ် ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိ
တတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟိယေထာပိ၊
နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကံဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန၊
ဇိန္ဒော အဝိတ ရာဂေါ အဝိတ ဒေါသော အဝိတ
မောဟော ဘိရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေ ဝဒါမိ သာစေတုမ္ဘာကံ
ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံဝါ ရုက္ခဗူလ ဂတာနံဝါ သုညာ
ဂါရ ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇယ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ
ဟံသောဝါ၊ မေဇ ဘသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဂိဇ္ဈာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇ၊ အနုတ္တရော
ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဟေိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ၊
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပုပ္ဖိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥဇုပ္ပုပ္ဖိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥာယပ္ပုပ္ဖိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပုပ္ဖိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယံဒိဒ္ဓိတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိနေယျော၊ အဗ္ဗလီ
ကရဏိယော၊ အနုတ္တရံ ပုညဓမ္မံ လောကဿာထိ။

၉၅။ သံဃာ် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ
သော ပဟိယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တဏှာဂဘော ဟိ ဘိက္ခုဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတ ဒေါသော ဝိတ
မောဟော အဘီရု အဆမ္ဘိ အနုကြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဓ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတုာန သုဂတော၊
အထာဝရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ၊

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခုဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာကံ နောသိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃာ် သရေယျာထ၊
ဓုညခေတ္တံ အနုတ္တရံ၊

၁၀၁။ ခံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခုဝေ၊
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊
လောမ ဟံသော န ဟေဿတိ၊
ဇေဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
.....၀.....

ဂ - အာဠာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာရ သမ္ပတေ၊
အမနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ။
၁၀၃။ ပရိသာနံ စတသန္တံ၊
အဟိံသာယစ ဂုတ္တိယာ၊
ယံ ဒေသေသိ မဟာ ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာဓ ဟေ။
၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သီရိဇေတော၊
သိမိဿာပိစ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ဘိဇနာ။
၁၀၅။ ဝေဿဘူဿစ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိဇနာ၊
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရေ သေနာ ပမဋ္ဌိဇနာ။

- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြဟ္မဏဿ ဝုသိမဘော၊
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သပ္ပမိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂါရသဿ နမတ္ထု၊
သင်္ဂျယုတ္တဿ သိရီဇေတော၊
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနာဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။
- ၁၁၀။ တေ စညေစ သဗ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေက သတ ကောဋိယော၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သ ဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သ ဗ္ဗ ဒသ ဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇေ ဟုပါကတာ၊
သဗ္ဗေ ထေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသတံ ဌာနမုတ္တမံ။

- ၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာလု ဝိသာရခါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝဇတ္တန္တိ၊
လောကေ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ၊
ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏုပေတာ၊
သီတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။
- ၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိက္ခရာ၊
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ စိဏသဝါ ဇိနာ။
- ၁၁၅။ မဟာပဘာံ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ၊
မဟာကာရုဏိကာ ဓိရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
- ၁၁၆။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ နေဏာ စ ပါဏိနံ၊
ဂတိ ဗန္ဓုမဟေဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိရတသိနော။
- ၁၁၇။ သဒ္ဓေဝကဿ လောကဿ။
သဗ္ဗေ ဧတေ ဝရာယဏာ၊
တေသာဟံ သိရဿ ပါဓေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဆယ်စောင်တို့

- ၁၀၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္တာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၀၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗ ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတော၊
သဗ္ဗ ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗူတောစ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ မေတ္တာ ပလေနစ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။

- ၁၂၃။ ဂန္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နရက္ခန္တိ၊
အရာဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၄။ ဥဠာယသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နရက္ခန္တိ၊
အရာဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၅။ ဝုရုတ္တိမေန တေရဋ္ဌော၊
ဓက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော၊
ပဇ္ဇိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရဒိသံ။
- ၁၂၆။ ခဟ္မာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသဿိနော၊
တေပိ အမေ နရက္ခန္တိ၊
အရာဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၇။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဝေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေ နရက္ခန္တိ၊
အရာဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၈။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ဗယဝေဝံ၊
ဝသန္တာ ဣသာသနော၊
တေပိ အမေ နရက္ခန္တိ၊
အရာဂေန သုခေနစ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိဇယာ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊
 သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
 မာတေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
 သုခိ ဒိဿာ ယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာ ပစာယိနော။
 စက္ကာရော ဓမ္မာ ဝစုန္တိ၊
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ဝ.....

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 နိသိန္တဌာန ခေါဝနံ။
 ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိသာယံ။

၁၃၃။ လောတ္တိနာ ဂစ္ဆ ဝုဠာနံ၊
 ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ဂဏေ။
 နေထရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ" မဟာတေဇံ။
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနံ အရိယာယ ဇာတိယာ
ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သိဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါဓော
ပေတာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သောတ္ထိံ
ဝဗ္ဗဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....ပ.....

၁၈-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

- ၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တိ ဘနံ၊
သဗ္ဗ ခုက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်၊
မာရသေနာ ပုမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိတော ယေစိ မေ သတ္တာ၊
ဇာတဝါ ဗုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အ မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဝေ မာဒိ ဂုဏျပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တိံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိသေယာ တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပဓေ။

- ၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ စေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္ပ ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတု၊
ရောဂါ မုဉ္ဇိံသု တင်္ခဏေ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ကေခါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော။
ဝုဇ္ဈတ္ထေရေန တံယေဝ၊
ဘဏာပေတုာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတုာန အာဗာဓာ၊
တဗ္ဗာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟ်နာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏန္တမ္ပိ မဟေသိနံ၊
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပတ္တာ နုပတ္တိ ဓမ္မတံ၊
တေ န သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊

.....ဝ.....

၁၁ - ပုဗ္ဗဏုသုတ်

- ၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ၊
- ၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ၊
- ၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမဂ်လဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တိ၊
- ၁၄၉။ ဂုဏ္ဍပတ္တာစ နိဗ္ဗာဏာ၊
ဘယပတ္တာစ နိဗ္ဗယာ၊

ဆယ်စောင်တွဲ

သောကပတ္တာစ နိဿယကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ တ္ထောဝတာစ အမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
တေေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
တေေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ငိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ၊
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဝိညာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏီနံ၊
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္ပောဓိ မုတ္တမံ၊
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောန္တိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဟေယော မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိ ဝဇ္ဇနော။
ဝေမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿ ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သိသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပဇာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊
သုခဏောစ သုမဟုတ္တောစ၊
သုယံဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊
ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊
ပဏီဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနော။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါ
ဌေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်၊ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို
ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရား
တော်ကို၊ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ၊ အတြ၊ ဤအရပ်သို့၊
အာဂစ္ဆန္တ၊ လာလတ်ကုန်လော့၊ သုဏန္တ၊ နာလင့်
ကုန်လော့။

၂။ အဒ္ဓန္တာ၊ အံ့နတ်များတို့၊ အယံ၊ ဤအခါကာ၊
ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါ
တည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်
ထသော၊ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်း
မှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော၊ အရဟတော၊
သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်
မူပြီးထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေ
သာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော၊ တဿ
ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း၊ လောကန္တရေဝါ၊
စကြဝဠာတပါး၌၎င်း၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော၊
သတ္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ တိသရဏ
သရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော၊
ဘုဗ္ဗာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်ထသော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်

နတ်တို့သည်၎င်း၊ အဘူမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သ
 သော၊ ယေဝေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး၊
 လောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌
 ကြောင့်ကျကုန်၏၊ ဧတေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း၊
 ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရွှေစိုင်အတိဖြင့် ပြီးသော၊
 မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်
 သော၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း၊ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့
 သည်၎င်း၊ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော၊ မုနိဝရဝစနံ၊
 မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ၊
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅ - ၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု၊
 စကြဝဠာတို့၌၊ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါစ၊
 နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မဏောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
 တို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသဘဏံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို
 ပြီးစေတတ်ထသော၊ ယံပုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုကို ။
 အမေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်း
 မှုကို၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂါ၊
 ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊
 ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။
 အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊ ဝိသေသတော၊
 အထူးသဖြင့်၊ ပမာအရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်
 သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿစ၊ လူအများ၏၎င်း။ ဝုရိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဘာဏု၊ ဖြစ်စေသည်။ သာသနဗ္ဗိစ၊ သာသနာတော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဝေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်စောင့်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သုခါ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥာဟိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိဿ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇနဘာဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတောဝါ၊ နိုးသူဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿတောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘိလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစတောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘိလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။ နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ မသုတော်တို့၏ တရားဘေးမှ၎င်း။ အသန္နိဋ္ဌတောဝါ၊ မှားသော အယူဘေးမှ၎င်း။ အဘျူရိသမောဒေါ၊ အဆွေအမျိုးဘေးမှ၎င်း။

စဏ္ဍာ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကရ အဟိ ဝိစ္ဆိက
 မဏိသပ္ပ ဒိပိ အတ္တ တရစ္ဆ သူကရ မဟိသ ယက္ခ
 က္ခေသဒိဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်း၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်း
 သော သား၊ ကြမ်းသောနှား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော
 မြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသော မြေစိမ်း၊
 ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသော အောင်း၊
 ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊
 ကြမ်းသောရေစောင့်သီလူး၊ သေည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 သော။ နာနာဘယတောဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေး
 တို့မှ၎င်း၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါ
 ဘေးတို့မှ၎င်း၊ နာနာဥပ္ပဒွဝံတောဝါ၊ အထူးထူးသော
 ဥပ္ပဒွဝေါတို့မှ၎င်း၊ အာရက္ခံ၊ အဝေင့် အရှောက် ကို၊
 ဂဏန္တု၊ ယူကုန်လော့။

.....၀.....

* (မင်္ဂလသုတ်အနက်-ရှေးကဆိုခဲ့ပြီ)

.....၀.....

၂ - ရတနသတ်

၂၅။ ပဏိဓါနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
 တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဌာယ၊ စဉ်း၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပ
 ပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော။

ပရိတ်ကြီး အနက်

သမာဓိသံ ပါရမီယော၊ အဗျသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို
၎င်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာဂေါ၊ ငါးပါးသော ဂွန်ခြင်းကြီးတို့
ကို၎င်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား
အလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဥာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရား
ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိ
ယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကို၎င်း။ ပစ္စိမဘဝေါ၊
အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘပေါက္ကန္တံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
ဘဝခြင်းကို၎င်း။ ဇာတိံ၊ ဇွားခြင်းကို၎င်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊
မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓါနစရိယံ၊ ပြင်းစွာ
သော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေါ၊ ဗောဓိ
ပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။
သဗ္ဗညုတဥာဏပုဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို သိတော်
မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝလောကုတ္တရေဓမ္မေ၊ ကိုးပါး
သော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊
ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝေဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလိပြည်၏။ တိသု၊
သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြှိတ်တိုင်း၏ အကြား
တို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံ
အဘားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်
ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။
ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋီသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေတသိနံ၊
 ဓမ္မလေ ကံကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတိုက်တို့၌။
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်
 တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပတိဂဏ္ဌိ၊ ခံကုန်၏။
 ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။
 ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိပ်
 မြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္ဇ ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ်
 ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓါပေသိ၊
 ကွယ်စေတတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။
 ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
 အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
 နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
 အညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ
 ဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 နှုတ်တို့ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောဝီ၊
 သိဉ္ဇိလျှမ်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရား
 တော်ကို။ သက္ကစ္ဆံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အို နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။
 ဣသ္မာဟိ၊ တဗ္ဗာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သော

ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမေ၊ သင်
တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်
သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊
ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တာစ၊ ည၌၌၎င်း။
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊
ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-
တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန်သော ကြောင့်သာလျှင်။
အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။
ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟရံဝါ၊ နဂါးပြည်၊
ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္ဇိ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝတ္ထံဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော
ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင်အလေးအမြတ်
သိုထားအပ်သော ရတနာသည်၎င်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊
ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊
တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
ကတု၌။ ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣသမ္ပိရတနံ
အယဉ္ဇိတနဘာဝေ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-
ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
ကောင်းကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်
မူသော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
သော ၌လုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော

ကံလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏
 ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းထ
 သော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော၊ ယံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏၊ တေနဓမ္မေန၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
 တရားနှင့်၊ သမံ၊ တူသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာ
 သည်၊ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း၊ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊
 နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနာ
 ဘာဝေ၊ ဤဓယတာစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း၊ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏၊ ဇေတနသစ္စေန၊ ဤသို့
 မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ၊ သက္ကဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဌော၊ မြတ် စွာ ဘုရား သည်။ အညံ၊
 သောတာပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ
 သိတတ်ထသော၊ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော၊ ယံသမာဓိံ၊
 အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယံ၊
 ချီးမွမ်းတော်မူ၏၊ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို
 ပေးတတ်၏ ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တေန
 သမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော
 သမာဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော
 သမာဓိတရား၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနာဘာဝေ၊ ဤ
 စင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ
 ပဏီတော၊ မြတ်၏၊ ဇေတန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
 စကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ၊ သက္ကဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသော စီးပွားခြင်း သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊ တရား ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန် သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား။ တေ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက် တုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ၊ များသော အကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာ တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာ ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည် လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား၊ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဝဇ္ဇေန၊ ခြင်းစွာသော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ် နုကမ္ပ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ တိုရဟန္တာတို့သည်။

အမတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်
 ဖြစ်၍။ မုဓ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာ
 တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တ
 ဖလ သမာပတ်ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏိတံပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
 စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌မြှုပ်သော။ ဣန္ဒြိလော၊
 ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုတ္ထိ၊ အရပ်လေးချက်နှာမှ လာ
 ကုန်သော။ ဝါဇေယျံ၊ ပလတို့သည်။ အသမ္ပန္နိယော၊
 မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော
 အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်
 ဝင်မျှ။ ပဿိကံ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိ
 မဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြား
 ရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူဟော်ကောင်းကို။
 တယူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါ
 ဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း။
 ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
 မြတ်၏ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။

ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းသော စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒ္ဓေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးစင်သော အရိယသစ္စာ
တို့ကို။ ဟေ၊ အကြင် သတ္တကုတ္တု၊ ပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တု၊
ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊
တာဝနာ၌။ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်
သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တု၊ ပရမသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊
ဘဝကို။ နုဘာဝိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃဿ၊
သတ္တကုတ္တု၊ ပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဇေ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို
မယူခြင်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်ဟူသည်။
ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ တေနေသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏံ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ် ရှိ ခဲ
ဟူသော အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဂုဏ်၌
ယုံမှားခြင်း၎င်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏သီတင်းအကျင့်
ခွေး၏သီတင်းအကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်
၏ဟူသော အယူ၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
သဘာဝဘုရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။

သယံသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။
သဟာဝ၊ တက္ခလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အယု
ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်
မှားသောအယူသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော
အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်
တို့မှ။ ဝိပုမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။
အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။
ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃေ
သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သင်္ဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါး
သော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန
ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝံ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာဝါ၊ မနော ဒွါရဖြင့်၎င်း။
ဝါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍
လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိဉ္ဇဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့
သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီးဒိဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့် မြင်အပ်
ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊

မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သော အဖြစ်ကို၊
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ အယမ္မိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 ငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေနာသစ္စေ၊ ဤသို့
 မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနုမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ
 ဂိမ္မေ၊ အစစွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျား
 ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုဓမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊
 အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လော
 ကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်
 တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။
 ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယံ၊ ဟော
 ကော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ-
 အယမ္မိရတနဘာဝေါ၊ ဤသေသနာဟူသော ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေနာ
 သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော မြတ်သော။ ဝရည။ မြတ်သောကရား
 ကိုလည်း သိတော်မူတတ်သော။ ဝရော၊ မြတ်သော

လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။
 ဝရာဟဇော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
 တတ်သော။ အနုတ္တရာ၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။
 အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယ
 ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို
 ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
 မှန်သော ဝကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊
 လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသို့၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တဝိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။
 ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နာသမ္ဘဝံ၊
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ခီဏပိဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်သ
 သော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒ
 လည်း ရှိကုန်သော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်သော။
 တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။
 နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။
 သံသေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း
 တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-

ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တေနေ သဗ္ဗန၊ ဤသို့ မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ ဘာဝတိ သာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗုတာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်သူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဝါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေ . သည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ ဘာဝတိ သာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗုတာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်သူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ တရား

တော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေး
ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ
ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊
သင်္ဂါတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး
နတ်တို့သည်။ ဘိသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို။
နေဝဒယေန္တိ၊ မပြင်ကုန်။ ယမ္ပိစေဝ-ယမ္ပိစေဝ၊ အကြင်

မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၎င်း။
ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနု
ယုဇ္ဈန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊
အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇူ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်း
သော အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေမာဒိ ဂုဏှ၊
ပေတံ၊ ဤသို့ အရှေ့သော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။
တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်
နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိ
သမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်
ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ္မာ
သော သူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ
တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဈစ၊
ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ မုပ္ပစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
အနုတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ဧဝံရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ်သော အသက်
မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊

ဆယ်စောင်တွဲ

မြို့မသက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း။ အသ္မာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။ အသ္မာ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းဘန်းသည်လည်း။ အသ္မာ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု ဒါသကာတို့၌၊ အနန္တဂိဒ္ဓေါစ၊
 မမက်မောသည်လည်း။ အသ္မာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိည၊
 ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပ
 ဝဒေယျံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တခုတခုသော။ တံ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော အမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်း
 ငယ် ချွေသော်လည်း။ နစ အာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊
 ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၎င်း။ ခေမိနောဝါ၊ ခဏးမရှိကုန်
 သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊
 ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသင်္ဂ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယောကေစိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တာဝရာဝါ၊ တည်ကြည်
 ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဝိသာ၊ ရှည်ကုန်
 သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
 ဟေန္တာ၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊ မတို
 မရှည် မကြီး၊ မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿကာ
 တို့သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကထူလာစ၊ ကြုံသေ
 သတ္တဝါ ဆူသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာပ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ
သတ္တာပ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဥရေ၊ အဝေး၌။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာပ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
တေသတ္တာပ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝ၊ ဖြစ်ပြီး
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝ၊ နောင်
ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်၎င်း။ တနည်းကား-သမ္ဘဝေ
သုက်၌၊ သီဝ၊ ဝန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိ
ကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တဝံတခုသော အမှု၌။
နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ - ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ်
ချယ်သော ကောင်းဖြင့်၎င်း။ ပဋိသသညာ - ပဋိသသညာယ၊
အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။
နာတိမညေထ၊ မထမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အည
မညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နုလ္လစ္ဆေယျ၊
အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံသုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။
အာရုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊
အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်
သကဲ့သို့။ ဝေဗ္ဗိ၊ ထို့အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်း

သော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော၊
မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓေါ၊ အောက်၌၎င်း။
တိရိယဉ္ဇ၊ ဖိလား၌၎င်း။ သဗ္ဗသောကဿံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၌။ အသဋ္ဌာမံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိသ
သော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိသသော။ အသပတ္တံ၊
အပရန်လည်း မရှိသသော။ အလမ္ပိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိ
သော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္ဇ၊
မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ကင်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဘာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံ၊
သွားသော်၎င်း။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာ
နာဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ တေသတိံ၊ ထိုမေတ္တာ
ပတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်
ရာ၏။ တေဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။
ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣမ၊ ဤသာသနာ
တော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌဉ္ဇ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်
မူ၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿနေန၊ မဂီပညာ
နှင့်။ သဗ္ဗန္ဓော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ၊
ကံလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေမံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊
ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျ၊ အမိဝမ်း၌

ဝဋ်သန္ဓေ နေခြင်းသို့၊ ပုန၊ တဇနံ၊ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲ
သပြင်း၊ နဟိတေ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

..... ၀

၄ - ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ သောရံ၊ ပြင်းစွာသော။
ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေး
မန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊
ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာစေတ္တမ္ပိ၊
အာဏာစေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။
သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြွေဆိပ်မှ
ကြွင်းသော။ ပရိယယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးချန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြား
စားပြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို
ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာတာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဧရာပသေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တက္က။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပ္ပာယုတ္တေဟိ၊ ဆပ္ပာယုတ္တ နဂါးမင်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိ။
ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊
ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ခုပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ
လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
ခုပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊
မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခု
ရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း
မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတဒစ၊
ဆင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊

ခပ်ဝိုင်းကုန်သော၊ အခြားနိုး၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်
ဝဋ်ကို၊ ခဏအကြာ၊ ခြင်း၊ အကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ ဟစ်၊ တစ်၊ တစ်မျှ၊
ပါပဲ၊ မကောင်းမှုမျိုး၊ မအာဂမ္ဘ၊ မရောက်စေကုန်
သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊
 နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရား
 တော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော
 ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊
 နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊
 ကင်း၊ သန့်၊ တို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြေသည်၎င်း။ ဝိဒ္ဓိကာ၊
 ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း။ သတပဿိ၊ ကင်းခြေများသည်၎င်း။
 ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်၎င်း - (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗ္ဗ၊
 တက်တူသည်၎င်း - (အိမ်မြောင်လည်းဟူ)။ မုသိကာ၊
 ကြက်သည်၎င်း။ ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော ကိလေသာ ကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ကတ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပဒိတ္တံ၊ အရံအဘားကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တ၊
ခဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ရနစ်သူ
ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ဒီပဿိ အစရှိသော ဘုရားရှင်
တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅ - မောရသုတ် အနက်

၆၆ - ၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော၊ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထ သော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တော မုဆိုးတို့သည်၊ စိရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယ မန္တာပိ၊ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏ္ဍိတံ၊ ဖမ်းယူအံ့ သော။ နေဝသက္ခိယု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ် သော။ ငံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော် ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿ ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထ သော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟူဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး
 ထသော၊ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို၊ ဝေဝဂ္ဂ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသို့သည်လည်း။ မ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေ
 ကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီး
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
 အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။
 မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ
 ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သေနာ-
 သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော၊
 ကေရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿ
 ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထ
 သော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်း
 ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။
 တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ
 ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။

အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟာရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အာပြုကုန်ပြီး ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ဓပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့ကို။ ဝေဒဂ္ဂ၊ သိခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်လည်း။ မ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန် ပြီးသော။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်း သည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ စါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆ - ဝဋ်သုတ် အနက်

၇၂။ ဝေဒိသမ္ဘာရေး သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ဝုရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်
မူထသော။ ဝဋ်ဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ငြိမ်ထ
သော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယာမပရိတ္တဿ၊
အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်
ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်မဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော် မူ
သော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူလုံး
ပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊
ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာဇောတံ၊ ကြီးသော
အာနုဘော်ရှိသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုင်းမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊
အရှင်သုတေဇ်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏
ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ဝင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဓ
ယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ နှို၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊
ဟုတ်မရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊
ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ မဗ္ဗဇယံ၊ သစ္စာကရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၌။ ဝုဋ္ဌဇော၊ ရှေ့ပြေးတောမူကုန်ပြီးသော။ ဇိနော၊

မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရီတော၊ အောက်
မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီ
ပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိ တောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊
အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မဝှံ နိုင်ခဲ့။
မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊
မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာစ၊ အမိအဘတို့
သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊
အိတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ
မယာ၊ ငါင်းမင် သည်။ သစ္စေ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်
ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။
သိခိ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။
ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ် သ ကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊
ကြီးသောအလှူ ရှိသော။ သိခိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသ
ကရိသာနိ၊ တ ဆယ့် ခြောက် မင်းပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။
ဇဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသော တရား
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝနုပရိတ္တ၊ ဝနုသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇ - ဇေဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင် ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှ တည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ဘါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဒ္ဓဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တဒနံ၊ လွတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိသည့်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်ဘူတေ ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွက်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ အန္တ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဣဒံဇေဂ္ဂံ၊ ဤဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-ယော အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါ့အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ အန္တမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊

နုလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝနီ
မကျောင်းပေး၌။ ဝိဟရတိ၊ ရန်တော်မူ၏။ တဩခေါ၊
ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌လျှင်။ ဇာဝဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ခြောက် အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသုံ၊
ငန့်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊
တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာတို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
တု။ ဧဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်
သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမ
ဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌သွားကုန်သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင်
နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆန္ဒိ
တတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။
လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံသမယေ၊
ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊
တံနွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊
သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံနွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊

ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
 ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊
 အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။
 ပဟိယံဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
 မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ
 ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
 မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
 သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊
 အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။
 ပဟိယံဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
 ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
 မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။

၁ရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင်
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမ
ဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္တ လောမ
ဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်
ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။
ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်
ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်
ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံ
သောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္တ လောမ
ဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်
တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဧဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဧဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဧဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသော၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ ငါ၊ ထိုပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြေ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘီရု၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပလ္လာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်ကား၊ ခေါ၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရည ဂတာနံဝါ၊ တော၌မူလည်း
နေကုန်အံ့သော၊ ရုက္ခမူလဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း
နေကုန်အံ့သော။ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား။
ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်
တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ လောမဟံသောဝါ၊
ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့၊ တသ္မိ၊ သမယ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ
လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏
ဂုဏ် ကို သာ လျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကိလေသာတို့မှ ဝေ၊ တော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊
ကိလေသာရန်တို့ကို သတ် တော်မူတော်သောကြောင့်
လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ ထကန်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဗစ္စည်းလေးပါးစသော
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်
လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ သယမ္ဘ၊
ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။

ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်
မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို
ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက ရူပလောက အရူပလောက။
တနည်းကား။ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသ
လောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်
သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဇ္ဇာ၊ လောကဝိဇ္ဇာ ပြည့်စုံတော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသ
ဓမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဓမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်း
ကား။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
လွန်သောသုမရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော
ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ပုရိသဓမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဓမ္မသာရထိ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
နတ်လူတို့၏ စရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သပ္ပာ
ဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
 ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော
 ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
 မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကို
 သာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏
 ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့
 အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိ
 တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 ၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
 ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဘုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ
 ဆမ္ဘိတတ္တ လောဟေသ သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ပျောက်
 လတ်သတည်း။

၉၀။ မ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
 အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
 မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူ
 အပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ အဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။
အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဧဟိ
ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသောစကားကို ဆိုထိုက်၏
ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို
ထိုက်၏။ ပစ္စတ္ထံ - ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။
ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်
ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစား
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။
အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်တို့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရံတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊
ထိုဘယ ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ်သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ ဧနာ
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါတပည့်
သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၉၄၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကသံဃော၊
 တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပုဋ်ပန္နော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက
 သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥဇုပ္ပုဋ်ပန္နော၊
 ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥာယပ္ပုဋ်
 ပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။
 သာမိစိပ္ပုဋ်ပန္နော၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင်
 ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိ
 ပုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ်၏ အစုံတို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ထိုလေးပါးအစုံ ဖြစ်
 သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့
 တည်း။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သေသော သာဝက
 သံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်သည်ကား။
 အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟု
 နေယျော၊ ညွှန်သည်တို့အား ရည်၍ ထားသော ပစ္စည်း
 အထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္စလိကရဏီယော၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညဇေတ္ထံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်
 ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဃံ၊ သံဃာတော် ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်၏အား၊ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းတည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်၊ သည်၎င်း၊ ဟော လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီး၊ မွေးညှင်း ထခြင်း၊ သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့၊ သော၊ ထိုဘယ ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသ သည်၊ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ဟိုဘယ ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တကာဂတော၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်၊ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် ဘုရားလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသော ဒေါသရှိ၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏၊ အဘိရူ၊ မကြောက်တတ်၊ အဆန္ဒိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်၊ အနုကြာသိ၊ မလန့်တတ်၊ အပလာယိ၊ မပြေးတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ် သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတုန၊ မိန့်ဦး၍၊ တထ၊ လိုနောင်မှ၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ တေ၊ ဤသို့သော

စကားကို။ သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့အရညဝါ၊ တော၌၎င်း။
ရုက္ခမူလဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာ အရပ်၌၎င်း။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။
ဇုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်
လော့။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။
နောသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။
နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ ဝေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊
မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ
သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွား
တတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွား
တတ်ထသော-(ဝဋ်ဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး)။
သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်၏ဂုဏ်ကို။ ဝေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊
မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ
ကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိသော။ ဝုညဓေတ္တံ၊
ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း
ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ တိကဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓည၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မဘု
 တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း၊ သံဃည၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်
 ကို၎င်း၊ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား၊
 ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိ
 တတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ကော်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 ၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးဌေးညှင်း
 ထခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုဘယ ဆန္ဒိတတ္တ
 လောမဟံသ သည်။ နဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ်သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

..... ၀

ဂ-အာဠာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတော၊
 ကောင်း၏ဟူ၍သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စန္ဒောဟိ၊
 ကြမ်းပြုတ်ကုန်ထသော။ သဒ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
 ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်
 ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊
 ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါ
 ၎င်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊
 ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။

ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠာနာဒိယ
သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ
သော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို
သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခိ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထ
သော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်း
ကတ်သော။ ကကုဿန္တဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။
ခုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။
စ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။
ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကံလေ
သာမှ။ ဝိပုဗ္ဗတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော၊ ကဿ
ဝဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။
သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒ္ဓနံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်
တော် မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ အဝီရဿဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော
အ ရောင်ရှိ ထ သော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား
ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေ
ကုန်ပြီးထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သော အ လျောက်။
ဝိပဿိန္တံ၊ မြင်ကုန်ပြီးတော့နာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
အပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊
ထိုမှို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော
ချွဲကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာဓရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး
ဓရဏ ဇာဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့် စုံတော် မူ ပြီး ထ သော ၊
မဟန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော
ချွဲကြောက်ခြင်းရှိထသော။ ဒေဝဇနဿာနံ၊ နတ်လှူတို့၏။
ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါထမ

အမျိုးလည်းဖြစ်ထသော။ ယံဗုဒ္ဓံ။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။
နမဿန္တိ။ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၁။ ဇောစ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ ဟပါးကုန်သော။ အနေက
ဆတ ကောဋီယော၊ အကုဋေအရာနေက များကုန်သော။
သမ္ပုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-သမာ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား
ချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဒသဗလ္လဝေဏာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ
ရှိသော အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာ
ရဇ္ဇ ဥာဏ်တို့နှင့်။ ဥပဝတော၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥဿဘဏ် အဖြစ်တည်းဟူ
သော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိ
ဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဇော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊
ဖရိသတ်တို့၌။ ဝီတသရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟ
နာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ရဲရင့်သောစကားကို။
နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊
သုတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မဇ္ဇော၊ မြတ်သော

ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏-
(ဟောကုန်၏ ဟုလိုသည့်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ နရီးညွှန် ဖြစ်တော်
မူသော တရားရှင်တို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ဝါး
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ တရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်၊
ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏာပေတာ၊
သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ အသိတာနုဗ္ဗန္ဓနာရော၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ
ငယ် တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလုံမျှလောက်သော
ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာ ယွန်းပ
ကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတတ်
ကုန်၏။ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။
ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်
လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇော၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း
ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။
မဟာဗုလ၊ ကြီးသော ခွန်တားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ
ကာရုဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဝိရာ၊
လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့၏ သုခါရဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဠိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ ဝိပင်္ဂါ၊ ကျန်းလည်း မည်ကုန်၏၊ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်
ရာလည်း မည်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်
ကုန်၏၊ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏၊
လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏၊ ဂတိစ၊ လားရာ
လည်း မည်ကုန်၏၊ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏၊
မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်
ကုန်၏၊ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏၊
ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧဟေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော။
လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း
မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမေနံ၊
ယောက်ျားတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်း
ဖြင့်။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။
သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သော
အခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေစာပိ၊
သွားသောအခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
ဝဿောစေဝ၊ ဝစီခွါရဖြင့်၎င်း။ မနုဿောစေဝ၊ မနောခွါရ
ဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း
ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊

သင့်ကို၊ သင်၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၊ ရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တွံ၊ သင်
သည်။ သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်၎င်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊
ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ၊ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။
ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀၊ တုင်၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂဝိနိမုတ္တောစ၊ ခပ်သိမ်း
သော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဂန္တိ
တောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗ
ဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်
၎င်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝ-ဘဝါဟိ၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေနစ၊
သီတင်းဖြင့်၎င်း။ သစ္စေနစ၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာ
ပလေနစ၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာဟူသော အခွမ်းဖြင့်၎င်း။
တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။
အမှေ၊ ငါတို့ကို၊ အနုရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂၊ ပုရတ္ထိမသ္မိံ၊ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိန္ဒိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို၊ အနုရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသီဝိသာတာဝေါ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘာ
နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့
သည်လည်း။ အရာဝေနေ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိဒိသာတာဝေါ၊ အနောက်မျက်နှာ
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နဂါ၊
နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်
လည်း။ အရာဝေနေ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိဒိသာတာဝေါ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခ၊ ဘီလူး
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။
အရာဝေနေ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ တေရဋ္ဌော၊
အနုဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော တေရဋ္ဌ နတ်မင်း၎င်း။
ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုဋ္ဌကေ၊ ကုမ္ဘာ
နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရုဋ္ဌက နတ်မင်း၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊
အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုပက္ခေ၊ နဂါးတို့ကို အစိုး
ရသော ဝိရုပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။ ဥတ္တရဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ

အရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘ်လူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ
နတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်သ
သော၊ ယဿသိနော၊ အမြဲအရံ များကုန်သော။
စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေမဟာရာဇာ၊
ထိုနတ်မင်းတို့သည်။ ဝသန္တ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်
မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။
မဟိဒ္ဓိကာ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း။ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ
သာသနော ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တ၊ နေကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိ
သဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဒ္ဓိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပ္ပဒ္ဓစေတီတို့သည်။
သီဝဠန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း

သည့်၎င်း၊ ရောဂေါ၊ အနာသည့်၎င်း၊ ငိနသတု၊ ပျောက်
စေသတည်း။ ကေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်
တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဿာယုကော၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသိလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေ
ရှိခိုးသော အလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဇ္ဈာ
ပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို
ရှိသေသော အလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
အာယု၊ အသက်သည်၎င်း။ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်းသည်၎င်း။
သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၎င်း။
စက္ကာရော၊ ဓလးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။
ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဋိယသုတ္တံ၊ အာဠာနာဋိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ဝရိတ်တော်ကို။
ဘဏန္တဿ၊ ရှုတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္ဒဋ္ဌာနဓေါဝနံ၊ နေရာ
အရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေချသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ပရိယယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဝေ၊
ပျောက်စေသည့်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊
ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂစ္ဆဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။

တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိ
မာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား။ လောကနာစေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကပ္ပဌာယံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး
တည်သော၊ မဟာဇေတဝံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိသ
သော၊ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊
အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်၏။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှဗ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ၊ ပဌာယ၊ ငြိမ်း၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဇာတိယာ၊
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍၊
သိဉ္ဇိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏံ၊
အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို၊ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရော
ပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ၊
တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်၊ တေ၊ သင့်အား။
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော၊ သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....O.....

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော

ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်ကုန်သော၊ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊
ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်သ
သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တ
မဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေဓဇ္ဈေ၊ အကြင် တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတောဝ၊
သိ၍သာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝ၊ သုံးပါး
သော ဘဝမှ၊ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်
ကုန်၏။ အဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော၊ အဇရံ၊
အိုခြင်း မရှိသော။ အဗျာဓိ၊ နာခြင်း မရှိသော၊
နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်း မရှိ
သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏျပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူး
တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသော
ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွ ယူရာဖြစ်သော။ ဩသဓဇ္ဈ
ဆေးလည်း ဖြစ်သော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်သ
သော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့၊ မယ်၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဓမ္မာနံ
ဝိဇယော၊ ဓမ္မဝိဇယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ
သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊
ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ အပရေ၊ တပါး
ကျသော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။
ဓတာဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
ဇောဇောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သို့သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒသိနာ၊ ခပ်သိမ်း
သောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်၊
အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
အပ်ကုန်၏။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ သိအပ်သော တရားတို့ကို
သိခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း
အကျိုးငှါ၎င်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ
၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့
မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောက္ခိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသ္မိ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။
နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာနံ၊
မထေရ်ကို၎င်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပ မထေရ်ကို၎င်း။
နီလာနော၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။
တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယံ၊
အဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ ဟံ၊ ဟိုဟော
တော်မူသော ဗောဇ္ဈင် တရားတော်ကို။ အသိနန္တိတော၊

အလွန်နှစ်လိုချင်။ တစ်ဇာတိ၊ ထိုဇာတိ။ ရောဂါ၊ အနာ၊
ခုစွဲ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော
စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသည်။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရား
မင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပိဋ္ဌိ
တော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စန္ဒတ္ထေရေန၊ စန္ဒ
မထေရ်ကိုး တံယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာ
လျှင်။ သာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊
ဟောလေတံ၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊
ဟောသောခဏ၌။ တဒ္ဓာအာဗာဓါ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဌာသိ၊
ထတော်မူ၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသည်။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန် ထေသော။
မဟေသီနံ၊ မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်
မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေအာဗာဓါ၊ ထိုအနာကိုသည်
လည်း။ ပဟိနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပတ္တိဓမ္မတံ၊
တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်
ကုန်သည်သာတည်း။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော

စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေးသင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။

ဦးတံ၊ ပြီးပြီ၊

.....၀.....

၁၁ - ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော၊ ယောသဒ္ဓေါစ၊ အကြင် အသံသယ၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင် မကောင်းသော ပြုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသောနိမိတ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ နန္တေ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ တောဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်၊ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဝါနံ၊ ‘အလှူကို၊’ ဟန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သီလံ၊ သီတင်းကို၊ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ၎င်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ၊

ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံဝလံ။ အကြင် ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ ဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အမျပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အဝေင့်အရှောက်ကို။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ခွဲ၏။

၁၅၃ - ၄ - ၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္ဇိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္ထံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည့်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ - ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ - ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေသံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဓမ္မိရတနံ - အယမ္မိ ရတနာဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထံ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆ - ၇ - ၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊

ခပ်သိမ်းသော သင်္ဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်
ကြောင့်။ သဒ္ဓါ။ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊
ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
(နှစ်ဂါထာကား - ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာနုဘာဝေန၊
သာ ထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့်
ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား။ များသော ကရုဏာနှင့်
ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား
အလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော
ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
သော။ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။
ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့
မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝုခုနော၊
နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော
ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝ
မေဝ၊ ထိုအတူ၎င်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လေ၊ အောင်အပ်သောမဂ်လာ၌။
တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထ

သော၊ ပုထုပ္ပန္နလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်သော၊
သံသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်သော၊ အဝရာဇိတ
ဝလ္လကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊
အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေံ၊ ဤအဘူရင်း၊ တဝ၊ သင်အား၊ သုနက္ခတ္တံ၊
ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဇဏောစ၊
ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်
လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရိယု၊ မြတ်
သော ဇာကျွန်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။
သုယံဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ ခြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်
ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်
ရင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော
ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဏိဓိ၊
ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒကို
 ဇာနီ၊ မြတ်သောအမှုကို၊ ကတောန၊ ပြု၍၊ ပဒကိုဇာ၊
 မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထ၊ အကျိုးတို့ကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။
 အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရ အပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊
 ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
 တော်၌။ ဝိရုဋ္ဌာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာဏိဘိ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ 'ဖြစ်
 ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုဂ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

.....O.....

၈ - သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်

[ကျင့်ဝတ်]

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊
ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်
ထား၊ ရိုညွတ်တူးချ၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်
စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်ခုပါယ်ရှာ၊ လားမည့်
ထားကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊
လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်၊ ။ နတ်ရွာဘို့
လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ အဆာင်ချွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှ
ဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ။ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့ထား။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြင်ထား၊ အကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်
သင်စေ၊ ပေးဝေနှိုးရင်၊ ထမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်
ဘခင်မယ်ဘို့ဘာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီး
လုပ်ကျွေး၊ သင်တေးဆံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ ။ မချွတ်
ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချွန်၊ ဘေးရန်
ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

ထင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား
ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုတ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းချိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွား
ဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြှက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ-
ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လိုလျှင့်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။
ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်
ဟောကျူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊
ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။
ကျင့်ဝတ်မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။
ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။
လည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယား
နှင့်လင်၊ ထေရ်မှန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ နှိုသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း
မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလှူပြည်၊ လှည့်လည်
အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်ရပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည့်
ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာသို့
လုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင်သဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်း
ကား။ ။ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊
ကျော်စောမဲ့ထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါး
ကား။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်၊
မကောင်းအရာ၊ ရှံရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊
ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကုသိုလ်တလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖွင်း
တအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်း၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ
ပျက်မှု ဤခြောက်ခုကား—ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းထမ်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်လူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းငါးလျှော့ပါး၊
လရားသတင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို့၊ မလို
ထိမ်းမြား။ ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ဖျော်ပါးကြွေးအံ့
အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ငြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊ မိန်းပကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတု
ပြုငြား၊ လှည့်စားတယောက်၊ ဓျက်မှောင်လည်ချက်၊
နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။
ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ဝှန်၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှ
လွန်းရောင်၊ အာလောင့်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေက
ပညာ၊ မပွားရာတည်း။ ။ ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွနိဗ္ဗာန်၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊
ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

လက်ချည်းလောရုံ၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်
ဖြင့်သာ၊ များခွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊
မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား...
အညစ်အကြေးဟုတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

ရှေ့ပြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသင်္ဂြိုဟ်၊
ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ၊ ပြည့်နိဗ္ဗာန်ပြာ၊ ဤလေးပါး
ကား...မှတ်သားဝစီ ပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့
ချင်သည်။ ။ လေးအင်ပီယ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။
လေးဖြာ ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

လျှိုဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊
ဘေးတွေမစွန့်၊ မတူ၍တိုဝါ၊ သူ့ ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်
စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား— ချလောက်ချမ်းသာ
ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မကောင်းမြစ်ကွာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြား
စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊
ဤလေးဝကား.... မည်ရ အတ္ထကွာယိတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမ္ပို၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်
ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား— မိတ်ကျမ်း အနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်
ကား မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျား
ကား... ပုဏ္ဏားရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ လေးယောက်

သောက်ထုပ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစား
ဆာသင်၊ ပျော်ရွှင်အစာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်၊
လေးအင်ပါယာ သဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောဆိုတဖြာ၊
ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝင့်မှထွက်။ ။ ခြောက်ခုကလောင်းလျာ
လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နှာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊
ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊
ဉာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သောတရား တပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

.....၀.....

၉ - ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိသေ့ကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရဟနာ၊ မာတု၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်
များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊
ဝမ်းတွင် ဆည်းပူး၏။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊
စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊
မျက်သစ်ခန့်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်း၊ မြက်
သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်မစွယ်၊ မတင့်ကယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်
မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်း
မြင်သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်။
ကစား၍သာ ရေမှကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရ
မှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊
ခင်းကာယူငြား၊ သွင်းခေါက်ထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခါသော်၊
ယူရာသည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်း
ခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီး
ငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်မိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာ
နှင့်၊ ဟွာဟွာလောင်လောင်၊ ထစေါင်စေါင်သည်၊
ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနိုးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍၊
မဆွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နိုးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသကဲ့သို့ညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရံဟန်းတို့ဏာ၊ စားမည်
လာဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး၊ တဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ ဓမ္မင်္ဂန္ဓာကွယ်
လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊
ဝပ်တွားဝယ်၊ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း
ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမွေးမတင်၊ စင်စင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်
ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ ထထည်းသိုငြား၊ ကောင်း
ကောင်းထား။

၁၉။ ထမုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တနွန်းခေါ်က၊
ကြားသော်စေ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားစေ၊
လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်
နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်း၊
ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘမှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ၊
နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ
ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်
သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာ
မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား
မိုက်မဲ မပြောနှင့်။

၂၆။ လူ့ဘယ်ဒါန်းဘယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်
လာသည်ကို၊ လွယ်ကာလေ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မဖျောက်
နေ့ည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ညှော်သည်မြင်သော်၊ အလျှင်
ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်းပယောဂမပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ ဆုလွယ်လာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား
ချင်း နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာထူး၊
သင်ဖြူနှင့်ဖျာ၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်
တထွေ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော

ခါလည်း၊ ညီညာလျောက်ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊
ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရဝေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလို့၊
တစီစီနှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိနနတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကယ်သည်၊ နင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်
မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအော့ဖရင်း၊ တဝမ်း
တွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောဏ်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွ
လက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရဘုနေခင်း၊ အင်းဖျဉ်ညောင်စောင်း၊
လည်းလျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊
မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ဓမ္မကစူးစူး၊ 'ဥးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်
ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊
မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊
ထုံးတမ်းမသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ
ဆရာ၊ သယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိ
ကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊
မပါမည်လား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှား
ကြလျှင်၊ မိဒဏ်တဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ နေလိမ့်မည်
မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊
ကြိုကြိုငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊
ရိုသေကြစေ၊ မြွေပွေး မြွေဟောက်၊ မထိစေဘဲ သို့၊
ခွံကြောက်စေ။

၄၃။ မွေတော်ဓါတ်တော်၊ ရင်တုတော်ကို၊ ဖူးမျှော်
မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်
မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊
လက်အုပ်ထင်ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ဃာ၊ ရတနာ
သုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊ ဆောက်
တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်
လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊
မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါ
နှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံညံသည်၊ စာအံစာဘတ်၊
ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲသည်၊ လည်း၊ ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊
စကားဆိုထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသော
ခါလည်း၊ အကွရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊
လှတတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖေါင်ဖေါင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊
မဘတ်စာပေ၊ မရေးမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာ
ဈေးအောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ့၊ တုံ့လွဲကျယ်ပွား၊ စကား
ပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊
မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငေး၊
သင်ပုန်းပေမှ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ပြုထွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊
သိကာမြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်
ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြပ်မြဲထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမုန့်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ နွဲ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်
သာသာ၊ ပါဠိဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊
နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊
လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်း
သည်၊ ကောင်းကောင်း၊ ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပရင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ
နေကျိုး၊ နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်မည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှာ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊
လူမှသာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ငြင်း၊ လူဦးကုသိုလ်၊ ဖြစ်ပြန်
ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပေါ့စေ၊ သည်ထက်
သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလော့။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊
မနာကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

- ၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အစ စေတားရာ။
 ၆၅။ စေတားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။
 ၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။
 ၆၇။ တယ်ငှါကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လရွံ့ဘွယ်သာ။
 ၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
 ၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှား
 နေလေပါ။
 ၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့
 ရပ်ဝေးစွာ။
 ၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလား မလုပ်ပါ။
 ၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။
 ၇၃။ ကျင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။
 ၇၄။ ရှာခဏ္ဍချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
 ၇၅။ ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခေတ်၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်
 ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုပါ။
 ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဥာဏ်ပညာ။
 ၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓါတ်၊ တတ်လိမ့် များ
 ဂုဏ်အင်။
 ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်၊
 ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်၊
 ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်၊
 ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

- ၈၃။ လိုအပ်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်
ပေါ်ထင်။
- ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများ
ကျောက်အသွင်။
- ၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်း
အသွင်။
- ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလွှဲကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
- ၈၇။ များဖြင့်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊
လောင်းတော်နတ်အသွင်။
- ၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည် မဆုံးအင်း။
- ၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကိုးအင်း။
- ၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
- ၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဗုဒ္ဓရမချွတ်ပင်။
- ၉၂။ ငဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်
နိဗ္ဗာန်ခွင်။
- ၉၃။ ပြီးပေခသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊
နေတိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊
သိဿာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြ
သေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊
မခြားနိဗ္ဗာန်မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေ
လောင်းသည်။ ။ အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၀ - ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဥာဏ်ယူမျှော်သည်။ သူတော်ကျွန်ုပ်၊
နား၏တန်း၊ ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုခံဖြင့်၊
အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊
အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကို
ပယ်မှ အေးပကွာသည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။
သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။
ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှုန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်
သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓမြဲရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။ ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသတ္တယ်ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓမြဲရံကိုပွားက အဓိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို
မဆိုဘဲနှင့်။ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက ဘဝဂါဏိစကားကို
ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘဲက သမာဓိ
တရားတို့ ကွယ်လွှာရလေသည်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးမချနှင့်။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေး အမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးချက အရေးမစိုက်သမို့ မှဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူအဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုး နှပ်သူ ထမင်း ဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနှပ်သူ ထမင်း ဝက မာနထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်ကြ မည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ် ကြမည်။

သေဌေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြွေပွေးကိုငယ်သော်လည်း အလမ္မာယ်မပြုနှင့်။ သေဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်း တတ်သည်။ မြွေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္မာယ်ပြက ထိုမြွေခဲသမို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော်ဘဲ ဝယ်လေက အသပြာဓန ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ် ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြီးမစားနှင့်။ အဖေမပါလျှင် ခရီး မသွားနှင့်။ မတော်တာကိုမြီးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါ ပွားတတ်သည်။ အဖေမပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှ သမို့ သောကများတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကို
အကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါ
ကို မကြိုးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချ
မှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါ ကြိုးပွားက ဒုက္ခရောက်
တတ်သည်။

စကားစကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက
တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုး
တန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံ
ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ တကာ-တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည
လေ ကျက်ကြပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုဖျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဝိမာန်၊ ဇေတဝန်တို့၊ သက်နဲ့လူကြော၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပြောပြောတောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန်မိမင်း၊ ဆီနုနွင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလျှောက်၍၊ နားချောင်းလက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာသက္ကလပ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျဉ်း၊ ကြောကြောရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နဲ့၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်..... သက်နဲ့ရွှေတောင်အမဲ့မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေးသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊ စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ဖအလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတ်သီး၊ ဝါးလည်းတသွယ်၊ ဇွားငယ်ဇွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပြုလူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ၊ ဇာ၊ ဝိ၊ ဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နှိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရွန်းရွန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တက်စေချင်၍၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်း

ပြင်းစွာ၊ မှတ်စိန်ငါ့ဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊
သက်နဲ့ရွှေတောင်၊ အမဲမောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျှော်ကာလည်း
ကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမည်သိင်္ဂီ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာ
လည်းကွဲ့၊ ငုံပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊
ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊
မာတာခိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်း
ပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်ကွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊
သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ပေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေး
လူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်း
ရွှေလွှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဝိမာန်၊ ဇေတဝန်
သို့၊ မြတ်မွန်ထံပါး၊ အပ်နဲ့ထားသည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင်
အမဲမောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုသည်၊
အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊
မခံရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းစေ
ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏၊ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊
ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆော ပုပ်ဟောင်း၊
ငါးသေကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊
ငါးသာမယုပ်၊ ပညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊
ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မယ့်ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေး
လျှင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြည့်ဖဲ၊ အယူစွဲ၍၊

ငမ်းထဲရုံရုံ၊ ယုန်လျှင်ကြုံသို့၊ ဆိုတုံမဝံ၊ စောင်းမာန်
ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရုံသေ၊ မိမိအေကို၊ ရိုသေညွတ်၊
ဟုတ်ပေတော်၏၊ သက်မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်
လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ
သည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွဲလုံး၊ မယ့်ဆံထုံးမှာ၊
ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာ မြော်မြင်၊
ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊
နေသောခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်
မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျို
အရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူနံ့ညား၊
လျှိုးဝပ်တူး၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်
မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊
ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထား
နှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊
ပျံ့ပြူးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါ
စေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံထုံသင်း၊ သားမောင်
မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မသား၊
မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာ
ခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်း
ရွှေဆောင်သို့၊ မယ်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊
ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်၍၊

ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိ
စေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ
မည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖြဖြ၊ ဆိုမြွက်ဟသည်၊ ကြွကြွ
လှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊
သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်၊

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နိုးဆိုအံ၊ လူလိုသင်
ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူဘာသာဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓ၊ မိန့်မှာ၊ ဗုဒ္ဓိတို့ သာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးပြန်၍၊
နေ့မျှမ်းညလျှင်၊ တောင်လင်္ကသင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊
လေသာနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာ
မိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန့်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေ
သော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှ မျှ၊ ရွတ်အံလန်းလန်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန့်လျှင်
မနေ၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊
နိစ္စာတဝ၊ မရတဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊
သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်
ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်ရွှေ၊
ရွှေကျောင်းဝိယာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊
အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲမောင်၊

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သာ၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့တောင်
တွင်၊ မိုက်ခေါင်အဝီ၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယမှား၊ မြေ
သမားလည်း၊ ခုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကို၊ နားမှမဝင်၊

ပိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလှမ်း၍၊ လူစွမ်း
 တာသာ၊ အရှာရှာသို့၊ မြွေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်
 သော်၊ ရွာတွင်အမျှား၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေညမကွာ၊
 သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြ
 သည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊ ငြီးချင်ဘွယ်
 သာ၊ ဟောစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေလျှင်
 ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူး
 တွင်းပေါက်၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်
 မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျှင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊
 လျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေ
 ကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊ သေအံ့ငှါဟု၊ ပြေးရှာ
 ပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုံမျှ၊
 ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်
 ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိ
 ကာကာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားကဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်း
 လည်း၊ ချက်ချင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမသတ်၊
 အသက်လွတ်၍၊ ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်
 ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သော
 သွင်တို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊
 ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်
 မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်
 ဆရာထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမဲမောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူး။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ
ပိတိ၊ ဝေ၊ မဝဟိ သာပိတိ။ ကာသိနေနာပိဇမ္မုဒိပဿဟူ၍
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ဘုရား-ဘုရားဟူ၍
လည်းကောင်း၊ တရား-တရား ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃာ
သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကြားရသောသူတို့၏ ကိုယ်၌ဖြစ်
သော ပီတိသည် ဇမ္မုဒိပါကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက်
မြတ်၏၊ မျက်စိကိုဖွင့်၍ကြည့်ကားမျှနှင့်လည်း များစွာသော
အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သောဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးပူဇော် စူးမျှော်
ခြင်းငှါ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတလှမ်းတွင် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏
ကြီးမြတ်သည်ကိုလည်း။

သတံဟတ္ထိ သတံအဿာ၊ သတံအဿတရီရထာ၊ သတံ
ကညာသဟဿာနိ အာမုတ္တမနိကုဏ္ဍလာ၊ ကေသာပဒင်္ဂိထိ
ဟာရဿ ကာလံန ဖြိတိ သောဠသိ ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆင်တသိန်း၊ မြင်းတသိန်း၊ အဿမိုရ်
ကသော ရထားတသိန်း၊ လှပ ယဉ်ကျေးသော ကျောက်စိ
ပတ္တမြားနားရွှေအင်းဝတ်ဆင်သော သတို့သမီးတသိန်း ရသည်
ထက် ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်သွားသူ၏ ခြေတလှမ်း၌ ဖြစ်သော
စေတနာ၏အကျိုးကို ၁၆-စိတ်စိတ်၍တစိတ်မျှမမှီနိုင်။ ထိုသို့
ဟောခြင်းသည်လည်း နိဗ္ဗာန်မျှသာဟု မှတ်ယူကုန်ရာ၏။

အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး

(ဗုဒ္ဓဂုဏော) အနန္တောဟု။ ကျော်စောထင်ရှား။ သုံးပါး
ရပ်သူ။ နတ်လူဗြဟ္မာ။ သတ္တဝါကို။ ခေမာသာခေါင်။ နိဗ္ဗာန်
သောင်သို့။ ရွှေဘောင်မဂ္ဂင်။ သဘောယာဉ်နှင့်။ ကယ်ထင်
ဆောင်ယူ။ ပို့တော်မူသည်။ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတို့
ဆရာ။ အစိန္တောဟု။ အနန္တဂုဏ်အင်။ ကျေးဇူးရှင်ကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဓမ္မဂုဏော) အနန္တောဟု။ တည်သောကမ္ဘာ။ သတ္တဝါ
လူနတ်။ အထပ်ထပ်ကို။ လေးမြတ်ကြင်နာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။
တဏှာသံယော။ ကိလေတောမှ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်။ မြူ
မတင်အောင်။ ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်။ တရားမြတ်ကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(သံဃဂုဏော) အနန္တောဟု။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ကင်းကွာ။ တဏှာကာမ။ ကိလေသနှင့်။ ထုဂအမှိုက်။ နှစ်
ခြုံက်မပျော်၊ မမေ့လျော့ဘဲ၊ ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရား
ကို။ မှတ်သားကြည်ညို။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ရောက်ကြောင်း
မှန်သည်။ မြတ်မှန်ထေရ်ကျော်။ သံဃာတော်တို့။ ဂုဏ်တော်
ကြီးစွာ။ အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

(မာတာပိတုဂုဏော) အနန္တောဟု။ အပြာကျယ်စွာ
သံသရာဝယ်။ မာတာပိတ။ မိနှင့်ဘတို့။ ရေကြည်ကလေး။
တည်ဦးစ၊ က။ ချိုချည်ပူဇော်။ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်။ မပြတ်

ယုယမိဘတို့မှာ။ ဇိုးရိပ်စွာဖြင့်။ အဝာဆိမ့်အေး။ နို့ချို၊
 ငေး၍၊ ကျေးသည့်မိခင်။ မွေးဘ၍ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဝနေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(အာစရိယဂုဏော) အနန္တောဟု။ မိန့်ဟောအရ။
 ကေသက်ယူပြသော်။ နယနည်းနာ။ အဖြာဖြာကို။ လိမ္မာစေ
 ကြောင်း။ မေတ္တာလောင်း၍။ မကောင်းကိုကြဉ်။ ကောင်းစွာ
 ယှဉ်လျက်။ နှုတ်ပြန်သံချို။ ဆုံးမဆိုသား။ အဟိမ္ပာဒော၊
 သံသရာဝယ်။ သုံးဆွယ်သောကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်။ ခန့်သယ်
 ရပ်ပြန်။ မသို့ညွှန်ယုတ်မာ။ အဖြာဖြာကို။ ခေမာကုမ္ပိ။ ခဏ
 ပဋိအာဇ်။ နိဗ္ဗာန်သောသိ။ ရောက်အောင်ပြည့်။
 သွန်သင်ပေတတ်။ သရာပြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဝနေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ နိဒါန်း။

၁။ အစိန္တယျံ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
မင်္ဂလာမောင်း ရိုက်ညောင်းဆော်ကာ
တရားစည်ကြီး ခတ်တီးပါဘုရား
ကျွန်နတ်သား လျှောက်ထားတောင်းပန်ရှာ။

၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
သေချာမှတ်သား နတ်သားဒေဝါ
ရွှေနှုတ်တော်ဖွင့် ကျူးရင့်သာယာ
ငါဘုရား ဟောကြားဒေသနာ။

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ”

၃။ အသေဝန ဗာလာရွှင်ခွါ
ပညာရှိမြတ် ဆည်းကပ်လေပါ
ရတနာသုံး ညွတ်ရုံးပူဇော်
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

‘ပတိရူပ’

၄။ ပတိရူပ ဒေသနေရာ
ရှေးကပြုစု ကောင်းမှုပုညာ
ကိုယ် ကိုဝေဝံ့ရှောက် ဆောက်တည်မကွာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ဗာဟုဿစ္စဉ္စ”

၅။ ဗဟုသုတ များလှဖြာဖြာ
အပြစ်မရှိ တတ်သိပညာ
ဝိနည်းတရား သင်ကြားခါခါ
ကောင်းစကား ဟောကြားအပ်သမျှ။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဏ္ဍ

“မာတာပိတု”

- ၁၆။ မိဘနှစ်ပါး ကျေးဇူးခါခါ
သာနှင့်မယား ထောက်ထားတင်ထား
နှောက်ယှက်မရှိ ပြုဘိမူသာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ခါနဉ္စ”

- ၁၇။ အလ္လုဒါန ပြုကြမကွာ
တရားကိုကျင့် ထောက်ပံ့ညာတကာ
အပြစ်မရှိ ပြုဘိမူသာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“အာရတိ ဝိရတိ”

- ၁၈။ မကောင်းမှုမှ ဝေးလှကြည်ခွါ
အထူးသဖြင့် ရှောင်သင့်သည်သာ
သေရည်မတွေ့ မမေ့စရာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ခါရုဇေဝါစ”

- ၁၉။ ရိုသေနှိမ့်ချ လေးစားကြမကွာ
ရသမျှဘဲ ရောင့်ရဲကြပါ
သူ့ကျေးဇူးသိ နာဘိဓမ္မာ
ဤငါးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ခန္တီစ”

- ၂၀။ သည်းခံတဝ ဆုံးမလွယ်ရာ
ရဟန်းသူမြတ် ဖူးလတ်ကြည်သာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

ရွေးမွေးပြေးကြား တရားပေစေ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ။
“တပေါ်စ”

၁၁။ နိုးမြဲတဝ ကျင့်ကြမကွာ
မြတ်သည့်ကိုကျင့် သိသင့်သစ္စာ
ခိုခိုမျှသိသကဲ့သို့ ဆိုက်ရောက်ကြော
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ။
“ယဉ်ထာ”

၁၂။ လောကဓံရွှေ ကြုံတွေ့ရပ်ဖြာ
နဂါးမတိ မရှိသောကာ
ကိလေမြူဇွေး ဘေးမရှိရာ
ဤလေးပါး ဘုရားရဟန္တာ။ ။
“မင်္ဂလာ၏ အကျိုး”

၁၃။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာ
ကျင့်သူအပေါင်း ရောက်ကြောင်းနတ်ရွာ
မင်္ဂလိယုန်း ရွှေရင်းပြည်ပေသာ။ ။
“နိဗ္ဗာန်”

၁၄။ ရှစ်လုံးဖွဲ့နှင့် သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ
စိကာရေရ မြန်မာကဗျာ
အောင်စည်တီးလို့ အပြီးတက်မှာ
နတ်လူများ ခေါ်ငြားသာစုသာ။

ဦးပညာဝံသ
ငါးမျက်နှာကျောင်းသစ် စဉ်ကူးမြို့

အဲဒါမှာ ကံအလဲပေါင်း

[illegible]